

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและเพื่อพัฒนาแนวทางในการจัดตั้งโรงเรียนโรงเรียนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม
3. ผลการสังเคราะห์ข้อมูลรวมจากเอกสาร แบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 3 ลำดับข้างต้นจะตอบคำถามการวิจัยและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้างต้น

ตอนที่ 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้บริหารของสถานศึกษา จำนวน 25 ชุด ได้รับคืน จำนวน 25 ชุด คิดเป็น 100.00 % ครูส่งแบบสอบถามจำนวน 110 ชุด ได้รับคือ 110 ชุด คิดเป็น 100 % ผู้ปกครองจำนวน 286 ชุด ได้คืน 286 ชุดคิดเป็น 100 % และนักเรียนส่งแบบสอบถามจำนวน 286 ชุด ได้คืน 286 ชุด คิดเป็น 100 %

และขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 3 ถึง ตารางที่ 30 ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ลำดับ ของความสำคัญของวิสัยทัศน์ของโรงเรียนศิลปะการเต้นของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง

วิสัยทัศน์	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. ผลิตบุคลากรด้านศิลปะการเต้นที่มีความเป็นมืออาชีพ (Professional Artist)	4.33	.86	4	4.16	.84	5	4.17	.76	3	4.22	.81	4
2. เตรียมความพร้อมของนักเรียนในการเข้ามหาวิทยาลัยด้านศิลปะการเต้นในประเทศและต่างประเทศ	4.48	.60	3	4.21	.70	3	4.13	.70	5	4.27	.68	3
3. ผลิตนักเต้นที่มีทักษะด้านการเต้นในรูปแบบเฉพาะด้าน (บัลเลต์ / แจ๊ส / ร่วมสมัย ฯลฯ)	4.33	1.0	4	3.96	.82	8	4.16	.73	4	4.15	.89	5
4. ผลิตนักเต้นที่มีทักษะด้านการเต้นหลากหลายรูปแบบ (บัลเลต์ + แจ๊ส + ร่วมสมัย ฯลฯ)	4.57	.51	2	4.22	.59	2	4.20	.69	2	4.33	.62	2
5. มุ่งพัฒนานักเรียนให้become นักออกแบบท่าเต้น (Choreographer)	4.00	.79	7	3.83	.69	9	3.93	.77	9	3.92	.75	8
6. มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นครูสอนศิลปะการเต้น	3.95	.92	8	4.20	.76	4	3.99	.77	8	4.05	.82	7
7. เน้นบรรยากาศการสอนอย่างมีความสุข	4.67	.48	1	4.71	.55	1	4.46	.74	1	4.61	.61	1
8. บูรณาการวิชาศิลปะการเต้นเข้ากับความรู้ในวิชาพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลาง	4.30	.57	6	4.04	.64	7	4.07	.72	6	4.14	.65	6
9. ผลิตนักเรียนที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว	3.45	.94	9	4.06	.86	6	4.00	.88	7	3.84	.93	9

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนศิลปะการเต้นควรมีวิสัยทัศน์ที่ว่า “การเป็นโรงเรียนที่เน้นบรรยากาศการสอนอย่างมีความสุข” มากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.67 (SD. = .48) รองลงมาได้แก่ “การเป็นโรงเรียนที่ผลิตนักเต้นที่มีทักษะด้านการเต้นหลากหลายรูปแบบ” มีคะแนนเท่ากับ 4.57 (SD = .51) และ “การเป็นโรงเรียนที่เตรียมความพร้อมของนักเรียนในการเข้ามหาวิทยาลัยด้านศิลปะการเต้นในประเทศและต่างประเทศ” มีคะแนนเท่ากับ 4.48 (SD = .60)

เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของครูพบว่า ครูให้ความสำคัญกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียนที่ว่า “การเป็นโรงเรียนที่เน้นบรรยากาศการสอนอย่างมีความสุข” มากที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 4.71 (SD. = .55) รองลงมาได้แก่ “การเป็นโรงเรียนที่ผลิตนักเต้นที่มีทักษะด้านการเต้นหลากหลายรูปแบบ” มีคะแนนเท่ากับ 4.22 (SD = .59) และ “การเป็นโรงเรียนที่เตรียมความพร้อมของนักเรียนในการเข้ามหาวิทยาลัยด้านศิลปะการเต้นในประเทศและต่างประเทศ” มีคะแนนเท่ากับ 4.21 (SD = .70)

ในส่วนของผู้ปกครอง พบว่าความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อวิสัยทัศน์ของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่สำคัญที่สุดได้แก่ “การเป็นโรงเรียนที่เน้นบรรยากาศการสอนอย่างมีความสุข” มากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.46 (SD. = .74) รองลงมาได้แก่ “การเป็นโรงเรียนที่ผลิตนักเต้นที่มีทักษะด้านการเต้นหลากหลายรูปแบบ” มีคะแนนเท่ากับ 4.20 (SD = .69) และ “การเป็นโรงเรียน ผลิตบุคลากรด้านศิลปะการเต้นที่มีความเป็นมืออาชีพ (Professional Artist)” มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 มีคะแนนเท่ากับ 4.17 (SD = .76)

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากภาพรวมพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ว่า “การเป็นโรงเรียนที่เน้นบรรยากาศการสอนอย่างมีความสุข” มีความสำคัญมากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.61 คะแนน (SD = .61) รองลงมาได้แก่ “การเป็นโรงเรียนที่ผลิตนักเต้นที่มีทักษะด้านการเต้นหลากหลายรูปแบบ” มีคะแนนเท่ากับ 4.33 (SD = .62) และ “เตรียมความพร้อมของนักเรียนในการเข้ามหาวิทยาลัยด้านศิลปะการเต้นในประเทศและต่างประเทศ” มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 มีคะแนนเท่ากับ 4.27 (SD = .68)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของคุณสมบัติของนักเรียนของโรงเรียนศิลปะการเต้นของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ตามพันธกิจของโรงเรียน

คุณสมบัติของนักเรียน ตามพันธกิจของโรงเรียน	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. นักเรียนมีความสามารถตามมาตรฐานคุณสมบัติด้านศิลปะการเต้นโดยการรับรองจากสถาบันระดับนานาชาติ	4.62	.74	1	4.49	.57	1	4.31	.78	1	4.47	.71	1
2. นักเรียนจะผ่านการเข้าร่วมการแข่งขันด้านศิลปะการเต้นในระดับนานาชาติ	3.95	.50	7	3.92	.66	11	3.96	.75	11	3.94	.64	10
3. นักเรียนมีความสามารถที่จะผลิตผลงานเชิงศิลปะที่มีคุณภาพในระดับสากล	3.90	.89	9	4.04	.57	9	4.10	.70	5	4.01	.73	8
4. นักเรียนมีความเชี่ยวชาญในการเต้นในรูปแบบที่ตนสนใจโดยเฉพาะ (เช่น เต้นบัลเลย์ได้ดีมาก)	4.10	.62	5	4.30	.59	4	4.13	.71	4	4.18	.64	5
5. นักเรียนมีความสามารถในการเต้นในรูปแบบหลายรูปแบบเป็นอย่างดี (เช่น ได้ทั้ง บัลเลย์ ศิลปะการเต้นร่วมสมัย แจ๊ส การเต้นแท็ป รำไทย ฯลฯ)	4.24	.54	4	4.31	.59	3	4.09	.77	7	4.21	.64	3
6. นักเรียนมีทักษะด้านศิลปะการเต้นเฉพาะรูปแบบชาติตะวันออก	3.57	.75	13	3.66	.71	14	3.68	.78	14	3.64	.74	14
7. นักเรียนมีทักษะด้านศิลปะการเต้นเฉพาะรูปแบบชาติตะวันตก	3.81	.75	12	3.74	.65	13	3.69	.75	13	3.75	.71	13
8. นักเรียนมีความสามารถในการประดิษฐ์ท่าเต้นด้วย	4.05	.67	6	4.04	.52	8	4.00	.75	10	4.03	.65	7
9. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ศิลปะการเต้น กับสังคม วัฒนธรรม ประเพณี และ วิถีชีวิต	3.86	.79	10	4.09	.56	6	4.08	.72	8	4.01	.70	9

ตารางที่ 4 (ต่อ)

คุณสมบัติของนักเรียน ตามพันธกิจของโรงเรียน	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
10. นักเรียนมีสุนทรียภาพ มีความเป็นมืออาชีพ และสามารถวิพากษ์งานด้านศิลปะการเต้นได้	3.95	.92	7	4.06	.62	7	4.10	.68	6	4.04	.75	6
11. นักเรียนจะมีความรู้และความเข้าใจเรื่องกายวิภาค และสรีระวิทยา ของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเข้าใจในสรีระของตนเอง	4.33	.66	3	4.11	.58	5	4.17	.77	3	4.20	.67	4
12. นักเรียนของโรงเรียนมีความภูมิใจในตนเอง มีจุดยืนและมั่นคงทางจิตใจ	4.48	.60	2	4.47	.65	2	4.30	.73	2	4.42	.66	2
13. นักเรียนของโรงเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว	3.48	.51	14	4.03	.81	10	4.04	.81	9	3.85	.77	11
14. นักเรียนของโรงเรียนมีความสามารถที่สนองต่อธุรกิจบันเทิง	3.81	.68	11	3.76	.76	12	3.88	.84	12	3.82	.76	12

จากตารางที่ 4 พบว่า ทั้งผู้บริหาร มีความเห็นว่า นักเรียนของโรงเรียนควรจะเป็น “นักเรียนมีความสามารถตามมาตรฐานคุณสมบัติด้านศิลปะการเต้นโดยการรับรองจากสถาบันระดับนานาชาติ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.62 (SD = .74) รองลงมาได้แก่ “นักเรียนของโรงเรียนควรมีความภูมิใจในตนเอง มีจุดยืนและมั่นคงทางจิตใจ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.48 (SD = .60) และ “นักเรียนควรจะมีความรู้และความเข้าใจเรื่องกายวิภาค และสรีระวิทยา ของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเข้าใจในสรีระของตนเอง” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.33 (SD = .66)

ในขณะที่ครูมีความเห็นว่า นักเรียนของโรงเรียนควรจะเป็น “นักเรียนมีความสามารถตามมาตรฐานคุณสมบัติด้านศิลปะการเต้นโดยการรับรองจากสถาบันระดับนานาชาติ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.49 (SD = .57) รองลงมาได้แก่ “นักเรียนของโรงเรียนควรมีความภูมิใจในตนเอง มีจุดยืนและมั่นคงทางจิตใจ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.47 (SD = .65) และ “นักเรียนควรมีความสามารถในการเต้นในรูปแบบหลายรูปแบบเป็นอย่างดี” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.31 (SD = .59)

ส่วนผู้ปกครองมีความเห็นว่า นักเรียนของโรงเรียนควรจะเป็น “นักเรียนมีความสามารถตามมาตรฐานคุณสมบัติด้านศิลปะการเต้นโดยการรับรองจากสถาบันระดับนานาชาติ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.31 (SD = .78) รองลงมาได้แก่ “นักเรียนของโรงเรียนควรมีความภูมิใจในตนเอง มีจุดยืนและมั่นคงทางจิตใจ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.30 (SD = .73) และ “นักเรียนควรจะมีความรู้และความเข้าใจเรื่องกายวิภาค และสรีระวิทยา ของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเข้าใจในสรีระของตนเอง” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.17 (SD = .77)

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากภาพรวมพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัตินักเรียนตามพันธกิจพบว่า “นักเรียนมีความสามารถตามมาตรฐานคุณสมบัติด้านศิลปะการเต้นโดยการรับรองจากสถาบันระดับนานาชาติ” มีความสำคัญมากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.47 คะแนน (SD = .71) รองลงมาได้แก่ “นักเรียนของโรงเรียนมีความภูมิใจในตนเอง มีจุดยืนและมั่นคงทางจิตใจ” มีคะแนนเท่ากับ 4.42 (SD = .66) และ “นักเรียนมีความสามารถในการเต้นในรูปแบบหลายรูปแบบเป็นอย่างดี (เช่น ได้ทั้ง บัลเลต์ ศิลปะการเต้น

ร่วมสมัย แจ๊ส การเต้นแท็ป รำไทย ฯลฯ)" มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 มีคะแนนเท่ากับ 4.21 (SD = .64)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านวิชาการในเรื่องสัดส่วนของวิชาการกับวิชาเน้น ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

ผู้ตอบ	\bar{X}	SD	การแปลความหมาย
ผู้บริหาร	5.16	1.50	เน้นวิชาเด่น
ครู	4.83	1.23	เน้นวิชาเด่น
ผู้ปกครอง	4.79	1.26	เน้นวิชาเด่น
นักเรียน	4.72	1.50	เน้นวิชาเด่น
รวม	4.88	1.38	เน้นวิชาเด่น

จากตารางที่ 5 พบว่าทั้งผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ต่างมีคสามเห็นว่าในโรงเรียน ศิลปะการเต้นควรเน้นการสอนวิชาด้านการเต้น โดยผู้บริหารให้คะแนน 5.16 (SD = 1.50) คะแนน จาก 7 ระดับ ครูให้คะแนนเท่ากับ 4.83 (SD = 1.23) ส่วนผู้ปกครองให้คะแนนเท่ากับ 4.79 (SD = 1.26) และ นักเรียนให้คะแนนเท่ากับ 4.72 (SD = 1.50) ทั้งนี้ในภาพรวมจึงสรุปได้ว่า โรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรเน้นการสอนวิชาด้านการเต้น โดยมี คะแนนเท่ากับ 4.88 (SD = 1.38) ซึ่งหมายความว่าควรจัดตารางเรียนให้มีการเรียนในรายวิชาเด่น มากกว่ารายวิชาการ แต่มีสัดส่วนมากกว่ากันไม่มากนัก

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับด้านวิชาการในเรื่องความสำคัญของวิชาด้านทฤษฎี ทั้งทฤษฎีศิลปะการเต้น และทฤษฎีอื่น ๆ ตามความเห็นของ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

วิชาทฤษฎี	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. ทฤษฎีการเต้น															
1.1 สัญลักษณ์ทางศิลปะการเต้น	4.14	.79	10	3.90	.89	16	3.82	.82	15	3.94	.98	10	3.95	.85	13
1.2 ทฤษฎีทางดนตรี	4.24	.70	6	4.23	.82	4	3.87	.78	14	4.01	.91	2	4.09	.82	4
1.3 คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น	4.52	.68	1	4.26	.89	3	4.04	.80	3	4.13	.98	1	4.24	.86	1
1.4 การวิพากษ์ทางศิลปะการเต้น	3.71	.78	16	3.93	.68	12	3.81	.81	16	3.73	1.05	16	3.80	.84	16
1.5 หลักการสอนศิลปะการเต้น	4.29	1.01	3	4.01	.75	10	4.08	.76	2	3.97	.96	5	4.09	.88	4
1.6 การแนะนำอาชีพด้านการเต้น	3.86	.91	15	4.10	.73	8	3.95	.81	6	3.83	.93	13	3.94	.85	15
1.7 กายวิภาคของมนุษย์	4.29	.72	4	4.26	.71	2	3.99	.80	4	3.95	.98	6	4.12	.82	3
1.8 สรีรวิทยาของมนุษย์	4.33	.58	2	4.41	.74	1	4.09	.76	1	3.94	.98	9	4.19	.80	2
1.9 การชื่นชมศิลปะการเต้น	4.19	.68	8	4.16	.82	6	3.95	.82	8	3.84	.87	12	4.04	.81	7
1.10 ประวัติศาสตร์ศิลปะการเต้นและวัฒนธรรม	4.29	.78	5	4.16	.77	7	3.87	.81	13	4.00	.98	3	4.08	.85	6
1.11 การตีความดนตรี	4.21	.71	7	3.91	.74	15	3.94	.85	10	3.95	.88	8	4.00	.80	9
1.12 แนวดนตรี	3.95	.78	14	4.02	.72	9	3.95	.83	7	3.91	.96	11	3.96	.82	12

ตารางที่ 6 (ต่อ)

วิชาทฤษฎี	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
2. ทฤษฎีอื่น ๆ															
2.1 จิตวิทยาและพัฒนากการของมนุษย์	4.05	.80	12	4.18	.92	5	3.89	.83	11	3.74	1.01	15	3.97	.90	11
2.2 การจัดการเวที	4.05	.80	13	4.00	.68	11	3.88	.85	12	3.98	.93	4	3.98	.82	10
2.3 การจัดการแสง และเสียง สำหรับการแสดง	4.19	.93	9	3.91	.76	14	3.98	.85	5	3.95	.92	7	4.01	.87	8
2.4 โฆษณาการทั่วไป และโฆษณาการสำหรับนักเดิน	4.10	.89	11	3.93	.72	13	3.94	.78	9	3.81	1.04	14	3.95	.87	14

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นให้ความเห็นว่ารายวิชาที่มีความสำคัญที่สุด 5 อันดับแรกได้แก่ “คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.52 (SD = .68) “สรีรวิทยาของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.33 (SD = .58) “หลักการสอนศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = 1.01) “กายวิภาคของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .72) และ “ประวัติศาสตร์ศิลปะการเต้นและวัฒนธรรม” มีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .78) ตามลำดับ

ส่วนในความเห็นของครูนั้นพบว่ารายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “สรีรวิทยาของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.41 (SD = .74) “กายวิภาคของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.26 (SD = .71) “คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.26 (SD = .89) “ทฤษฎีทางดนตรี” มีคะแนนเท่ากับ 4.23 (SD = .82) และ “จิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.18 (SD = .92) ตามลำดับ

ความเห็นของผู้ปกครองพบว่า รายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “สรีรวิทยาของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.09 (SD = .76) “หลักการสอนศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.08 (SD = .76) “คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.04 (SD = .80) “กายวิภาคของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 3.99 (SD = .80) และ “การจัดการแสง และเสียง สำหรับการแสดง” มีคะแนนเท่ากับ 3.98 (SD = .85)

และความคิดเห็นของนักเรียนพบว่ารายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.13 (SD = .98) “ทฤษฎีทางดนตรี” มีคะแนนเท่ากับ 4.01 (SD = .91) “ประวัติศาสตร์ศิลปะการเต้นและวัฒนธรรม” มีคะแนนเท่ากับ 4.00 (SD = .98) “การจัดการเวที” มีคะแนนเท่ากับ 3.98 (SD = .93) และ “หลักการสอนศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 3.97 (SD = .96) ตามลำดับ

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่ารายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.24 (SD = .86) “สรีรวิทยาของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = .80) “กายวิภาคของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.12 (SD = .82) และ “หลักการสอนศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.09 (SD = .88) ซึ่งเท่ากับ “ทฤษฎีทางดนตรี” มีคะแนนเท่ากับ 4.09 (SD = .82) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญด้านวิชาการในเรื่องการปฏิบัติศิลปะการเต้นตามความเห็นของ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

รายวิชาภาคปฏิบัติ ศิลปะการเต้น	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. รายวิชา ปฏิบัติการเต้น															
1.1 การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว	4.48	.81	3	4.52	.54	1	4.42	.69	1	4.26	.92	3	4.42	.75	2
1.2 บัลเลต์	4.71	.64	1	4.36	.62	2	4.28	.74	2	4.34	.93	1	4.42	.76	1
1.3 การเต้นแจ๊ส	4.57	.68	2	4.35	.65	3	4.15	.75	6	4.27	.97	2	4.34	.78	3
1.4 การเต้นร่วมสมัย	4.29	.85	4	4.11	.79	7	4.20	.77	3	4.23	.88	4	4.21	.82	4
1.5 จำไทย	4.05	1.15	8	3.78	1.14	13	4.17	.81	4	4.04	1.06	7	4.01	1.04	7
1.6 การเต้นแทป	3.95	1.05	11	3.91	.86	10	3.82	.89	15	3.60	1.09	15	3.82	.98	15
1.7 ลีลาศ	3.85	1.18	15	4.10	.74	8	3.86	.80	10	3.75	1.11	14	3.89	.98	10
1.8 สตริทแดนซ์	3.85	1.04	14	3.94	.89	9	3.83	.87	13	3.86	1.13	12	3.87	.98	12
1.9 การออกแบบการเต้น	4.24	.70	5	4.19	.66	5	4.16	.78	5	4.08	1.06	5	4.17	.81	5
1.10 การเต้นประจำชาติ และการเต้นท้องถิ่น	4.00	.77	9	4.21	.67	4	4.02	.83	8	3.79	1.08	13	4.01	.86	8
1.11 การจัดโครงการการแสดงศิลปะการเต้น	4.15	.75	6	4.17	.61	6	4.08	.75	7	3.91	1.09	11	4.08	.82	6

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายวิชาภาคปฏิบัติ ศิลปะการเต้น	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
2. รายวิชาปฏิบัติอื่น ๆ															
2.1 พิลาทิส	3.90	.83	13	3.74	.79	15	3.59	.83	17	3.54	1.13	17	3.69	.91	16
2.2 ศิลปะการแสดงและการละคร	3.95	.59	10	3.78	.76	14	3.83	.81	12	3.93	.97	10	3.87	.79	11
2.3 การขับร้อง	3.43	.75	17	3.66	.71	17	3.72	.87	16	3.59	1.01	16	3.60	.84	17
2.4 การออกแบบเครื่องแต่งกาย	3.90	.70	12	3.70	.72	16	3.83	.87	14	4.02	.99	8	3.86	.83	13
2.5 การแต่งหน้า	4.14	.57	7	3.84	.81	11	3.90	.92	9	4.06	.97	6	3.99	.84	9
2.6 การออกแบบเวที	3.70	.80	16	3.82	.70	12	3.83	.82	11	3.94	.97	9	3.82	.83	14

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นให้ความเห็นว่ารายวิชาที่มีความสำคัญที่สุด 5 อันดับแรกได้แก่ “บัลเล่ต์” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.71 (SD = .64) “การเต้นแจ๊ส” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.57 (SD = .68) “การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.48 (SD = .81) “การเต้นร่วมสมัย” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .85) และ “การออกแบบการเต้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.24 (SD = .70)

ส่วนในความเห็นของครูนั้นพบว่ารายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.52 (SD = .54) “บัลเล่ต์” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.36 (SD = .62) “การเต้นแจ๊ส” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.35 (SD = .65) “การเต้นประจำชาติ และการเต้นท้องถิ่น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.21 (SD = .67) และ “การออกแบบการเต้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = .66) ตามลำดับ

ความเห็นของผู้ปกครองพบว่า รายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.42 (SD = .69) “บัลเล่ต์” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.28 (SD = .74) “การเต้นร่วมสมัย” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.20 (SD = .77) “รำไทย” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.17 (SD = .81) และ “การออกแบบการเต้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.16 (SD = .78) ตามลำดับ

และความคิดเห็นของนักเรียนพบว่ารายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “บัลเล่ต์” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.34 (SD = .93) “การเต้นแจ๊ส” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.27 (SD = .97) “การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.26 (SD = .92) “การเต้นร่วมสมัย” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.23 (SD = .88) และ “การออกแบบการเต้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.08 (SD = 1.06) ตามลำดับ

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่ารายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “บัลเล่ต์” มีคะแนนเท่ากับ 4.42 (SD = .76) “การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว” มีคะแนนเท่ากับ 4.42 (SD = .75) “การเต้นแจ๊ส” มีคะแนนเท่ากับ 4.34 (SD = .78) “การเต้นร่วมสมัย” มีคะแนนเท่ากับ 4.21 (SD = .82) และ “การออกแบบการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.17 (SD = .81) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความด้านวิชาการในเรื่องสัดส่วนระหว่างวิชาที่สอนด้วยภาษาไทย และวิชาที่สอนด้วยภาษาอังกฤษของโรงเรียนศิลปะการเต้น จำแนกตามผู้ตอบ

ผู้ตอบ	\bar{X}	SD	แปลความ
ผู้บริหาร	4.90	1.41	เน้นภาษาอังกฤษ
ครู	4.67	.93	เน้นภาษาอังกฤษ
ผู้ปกครอง	5.09	1.13	เน้นภาษาอังกฤษ
นักเรียน	4.80	1.24	เน้นภาษาอังกฤษ
รวม	4.87	1.21	เน้นภาษาอังกฤษ

จากตารางที่ 8 พบว่าทั้งผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ต่างมีความเห็นว่าในโรงเรียนศิลปะการเต้นควรมุ่งเน้นการสอนด้วยภาษาอังกฤษ โดยผู้บริหารให้คะแนน 4.90 (SD = 1.41) คะแนนจาก 7 ระดับ ครูให้คะแนนเท่ากับ 4.67 (SD = .93) ส่วนผู้ปกครองให้คะแนนเท่ากับ 5.09 (SD = 1.13) และ นักเรียนให้คะแนนเท่ากับ 4.80 (SD = 1.24) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าในโรงเรียนศิลปะการเต้นควรควรมุ่งเน้นการสอนด้วยภาษาอังกฤษ โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.87 (SD = 1.21) นั้นหมายความว่า ในโรงเรียนแห่งนี้ควรจะมีคาบเรียนที่สอนด้วยภาษาอังกฤษมากกว่าคาบเรียนที่สอนด้วยภาษาไทย แต่ไม่ได้แตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติจำแนกตามความคิดเห็น

ขนาดห้องเรียน	วิชาภาคทฤษฎี								วิชาภาคปฏิบัติ							
	ผู้บริหาร		ครู		ผู้ปกครอง		นักเรียน		ผู้บริหาร		ครู		ผู้ปกครอง		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1-5 คน	0	0.00	0	0.00	11	3.85	17	5.94	0	0.00	25	22.73	41	14.34	29	10.14
6-10 คน	2	8.00	29	26.36	72	25.17	48	16.78	9	36.00	53	48.18	172	60.14	138	48.25
11 - 15 คน	3	12.00	28	25.45	51	17.83	31	10.84	14	56.00	20	18.18	34	11.89	61	21.33
16 - 20 คน	9	36.00	22	20.00	68	23.78	65	22.73	2	8.00	9	8.18	23	8.04	28	9.79
21 - 25 คน	3	12.00	7	6.36	12	4.20	12	4.20	0	0.00	1	0.91	0	0.00	9	3.15
26 - 30 คน	4	16.00	11	10.00	37	12.94	47	16.43	0	0.00	2	1.82	6	2.10	14	4.90
31 - 35 คน	1	4.00	1	0.91	9	3.15	19	6.64	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	0.70
36 - 40 คน	0	0.00	6	5.45	9	3.15	12	4.20	0	0.00	0	0.00	7	2.45	5	1.75
41 - 45 คน	0	0.00	0	0.00	3	1.05	2	0.70	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
46 - 50 คน	3	12.00	6	5.45	11	3.85	25	8.74	0	0.00	0	0.00	2	0.70	0	0.00
51 - 55 คน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	8	2.80	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
56 - 60 คน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	0.35	0	0.00
มากกว่า 61 คน	0	0.00	0	0.00	3	1.05	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ฐานนิยม	16 - 20 คน		6-10 คน		6-10 คน		16 - 20 คน		11 - 15 คน		6-10 คน		6-10 คน		6-10 คน	
ค่าเฉลี่ย	26.25		19.73		19.42		23.88		12.55		10.45		11.37		11.98	
SD	11.80		11.93		11.41		12.88		3.09		5.24		7.82		5.77	

ตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาจากฐานนิยม พบว่าในกลุ่มของผู้บริหารนั้นมีความเห็นส่วนใหญ่ ระบุว่าในชั้นเรียนทฤษฎีควรมีนักเรียนประมาณ 16 – 20 คน แต่ในชั้นเรียนปฏิบัตินั้นควรมีนักเรียน ประมาณชั้นละ ประมาณ 11 – 15 คนเท่านั้น ซึ่งในกลุ่มนักเรียนนั้นกลับเห็นว่า ในชั้นเรียนทฤษฎี ควรมีนักเรียนประมาณ 16 – 20 คน แต่ในชั้นเรียนปฏิบัติกลับควรมีนักเรียนเพียงชั้นละ 6 – 10 คน เท่านั้น ทั้งนี้ในกลุ่มของครู และผู้ปกครองมีความเห็นไปในลักษณะเดียวกัน คือไม่ว่าจะเป็น ชั้นเรียนปฏิบัติหรือชั้นเรียน ทฤษฎี ก็ควรมีนักเรียนในชั้นเรียนประมาณ 6 – 10 คนเท่านั้น

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า ผู้บริหารเห็นว่าจำนวนนักเรียนต่อชั้นเรียนในวิชา ภาคทฤษฎีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.25 คน (SD = 11.80 คน) ส่วนภาคปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.55 คน (SD = 3.09 คน) ในขณะที่ความคิดเห็นครู จำนวนนักเรียนต่อชั้นเรียนในวิชาภาคทฤษฎี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.73 คน (SD = 11.93 คน) โดยในภาพรวมนั้นผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า วิชาภาคปฏิบัติควรมีนักเรียนห้องละ 11.59 คน (SD = 5.72)

ส่วนภาคปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.45 คน (SD = 5.24 คน) ในขณะที่ความคิดเห็น ของผู้ปกครอง จำนวนนักเรียนต่อชั้นเรียนในวิชาภาคทฤษฎีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.42 คน (SD = 11.41 คน) ส่วนภาคปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.37 คน (SD = 7.82 คน) ส่วนความคิดเห็น ของนักเรียน จำนวนนักเรียนต่อชั้นเรียนในวิชาภาคทฤษฎีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.88 คน (SD = 12.88 คน) ส่วนภาคปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.98 คน (SD = 5.77 คน) โดยในภาพรวม นั้นผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าวิชาภาคทฤษฎีควรมีนักเรียนห้องละ 22.32 คน (SD = 11.93)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญด้านวิชาการในเรื่องลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามความเห็นของ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

ลักษณะการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. การสอนโดยการบูรณาการวิชาเดินเข้า กับวิชาทั่วไป	3.95	1.02	4	4.33	.75	2	3.80	.81	4	3.65	.94	4	3.93	.92	4
2. มีการจัดการเรียนโดยคำนึงถึงระดับ ความสามารถของผู้เรียน	4.57	.60	1	4.42	.69	1	4.08	.72	1	3.90	.86	1	4.24	.77	1
3. มีการใช้แผนการสอนรายบุคคล	4.14	.79	3	3.95	.77	4	3.91	.79	2	3.81	.93	3	3.95	.83	3
4. มีการจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม	4.29	.72	2	4.17	.75	3	3.90	.81	3	3.90	.86	2	4.07	.80	2

จากตารางที่ 10 พบว่าผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับลักษณะการจัดการเรียนการสอนว่า “การมีการจัดการเรียนการสอนโดนเน้นผู้เรียนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียน มีความสำคัญมากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.57 (SD = .60) รองลงมาได้แก่ “การจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม” มีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .72) และ “การมีการใช้แผนการสอนรายบุคคล” มีคะแนนเท่ากับ 4.14 (SD = .79) ส่วน “การสอนโดยการบูรณาการวิชาต้นเข้ากับวิชาทั่วไป” มีความสำคัญน้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 3.95 (SD = 1.02)

ในขณะที่ ครูมีความคิดเห็นว่ “การจัดการเรียนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียน” มีความสำคัญมากที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 4.42 (SD = .69) รองลงมาได้แก่ “การสอนโดยการบูรณาการวิชาต้นเข้ากับวิชาทั่วไป” มีคะแนนเท่ากับ 4.33 (SD = .75) และ “มีการจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม” มีคะแนนเท่ากับ 4.17 (SD = .75) ส่วน “การใช้แผนการสอนรายบุคคล” มีความสำคัญน้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 3.95 (SD = .77)

ขณะที่ผู้ปกครองมีความเห็นว่ “การมีการจัดการเรียนการสอนโดนเน้นผู้เรียนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียนมีความสำคัญมากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.08 (SD = .72) รองลงมาได้แก่ “การมีการใช้แผนการสอนรายบุคคล” มีคะแนนเท่ากับ 3.91 (SD = .79) และ “การจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม” มีคะแนนเท่ากับ 3.90 (SD = .81) ส่วน “การสอนโดยการบูรณาการวิชาต้นเข้ากับวิชาทั่วไป” มีความสำคัญน้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 3.80 (SD = .81)

ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่ “การมีการจัดการเรียนการสอนโดนเน้นผู้เรียนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียนมีความสำคัญมากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 3.90 (SD = .86) รองลงมาได้แก่ “การจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม” มีคะแนนเท่ากับ 3.90 (SD = .86) และ “การมีการใช้แผนการสอนรายบุคคล” มีคะแนนเท่ากับ 3.81 (SD = .93) ส่วน “การสอนโดยการบูรณาการวิชาต้นเข้ากับวิชาทั่วไป” มีความสำคัญน้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 3.65 (SD = .94)

ในส่วนของภาพรวมพบว่า “การมีจัดการเรียนการสอนโดนเน้นผู้เรียนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียนมีความสำคัญมากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.24 (SD = .77) รองลงมาได้แก่ “การจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม” มีคะแนนเท่ากับ 4.07 (SD = .80) และ “การมีการใช้แผนการสอนรายบุคคล” มีคะแนนเท่ากับ 3.95 (SD = .83) ส่วน “การสอนโดยการบูรณาการวิชาต้นเข้ากับวิชาทั่วไป” มีความสำคัญน้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 3.93 (SD = .92)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จด้านวิชาการเรื่องมาตรฐานการศึกษาจำแนกตามผู้ตอบ

มาตรฐานการศึกษา	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. ได้คะแนน O-Net ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ	3.33	.91	8	4.00	.85	6	3.73	.98	6	3.66	1.18	7	3.68	1.00	8
2. ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น	4.29	.85	3	4.25	.73	3	3.97	.82	3	3.96	.98	1	4.12	.85	2
3. ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ	4.48	.68	1	4.25	.70	2	3.94	.84	4	3.93	.93	3	4.15	.82	1
4. ได้ร่วมการแข่งขันเต้นในระดับนานาชาติ	3.76	.89	4	4.04	.83	5	3.78	.87	5	3.67	.97	6	3.81	.90	5
5. ได้ Audition คัดเลือกด้านศิลปะการเต้นเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	4.29	.72	2	4.22	.76	4	4.00	.88	2	3.79	.89	4	4.08	.83	3
6. สามารถเข้าคัดเลือกศึกษาในสายสามัญระดับอุดมศึกษา ได้	3.75	.79	5	4.33	.85	1	4.08	.82	1	3.95	.99	2	4.03	.88	4
7. ได้คะแนน TOEFL	3.57	.75	6	3.82	.95	7	3.70	.88	8	3.69	.97	5	3.70	.90	7
8. ได้คะแนน IELTS	3.57	.75	6	3.81	.97	8	3.73	.92	7	3.77	.99	8	3.72	.91	6

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่ามาตรฐานการศึกษาที่สำคัญที่สุดของโรงเรียนได้แก่ “การที่นักเรียนได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.48 (SD = .68) รองลงมาได้แก่ “การที่นักเรียนได้ Audition คัดเลือกด้านศิลปะการเต้นเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .72) และ “การที่นักเรียนได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .85)

ในส่วนของครูพบว่า ครูมีความเห็นว่ามาตรฐานการศึกษาที่สำคัญที่สุดของโรงเรียนได้แก่ “การที่นักเรียนสามารถเข้าคัดเลือกศึกษาในสายสามัญระดับอุดมศึกษาได้” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.33 (SD = .85) รองลงมาได้แก่ “การที่นักเรียนได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.25 (SD = .70) และ “การที่นักเรียนได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.25 (SD = .73)

เมื่อพิจารณาในส่วนของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองเห็นว่า มาตรฐานการศึกษาที่สำคัญที่สุดของโรงเรียนได้แก่ “การที่นักเรียนสามารถเข้าคัดเลือกศึกษาในสายสามัญระดับอุดมศึกษาได้” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.08 (SD = .82) รองลงมาได้แก่ “การที่นักเรียนได้ Audition คัดเลือกด้านศิลปะการเต้นเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.00 (SD = .88) และ “การที่นักเรียนได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.97 (SD = .73)

และนักเรียนเห็นว่ามาตรฐานการศึกษาที่สำคัญที่สุดของโรงเรียนได้แก่ “การที่นักเรียนได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.96 (SD = .98) รองลงมาได้แก่ “การที่นักเรียนสามารถเข้าคัดเลือกศึกษาในสายสามัญระดับอุดมศึกษาได้” โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.95 (SD = .99) และ “การที่นักเรียนได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.93 (SD = .93)

ทั้งนี้ในภาพรวมพบว่า “ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ” มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.15 (SD = .82) รองลงมาได้แก่ “ได้ International

Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.12 (SD = .85) และ “ได้ Audition คัดเลือกด้านศิลปะการเต้นเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.08 (SD = .83)

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า การที่นักเรียนของโรงเรียน “ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ” มีความสำคัญมากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.15 (SD = .82) รองลงมาได้แก่ “การได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.12 (SD = .85) และ “การได้ Audition คัดเลือกด้านศิลปะการเต้นเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.08 (SD = .83)

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับคะแนน TOEFL ของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็น

ระดับคะแนน TOEFL	ผู้บริหาร		ครู		ผู้ปกครอง		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 400 คะแนน	6	24.00	12	10.91	57	19.93	59	20.63
401 - 450 คะแนน	2	8.00	29	26.36	36	12.59	38	13.29
451 - 500 คะแนน	4	16.00	35	31.82	64	22.38	69	24.13
501 - 550 คะแนน	8	32.00	21	19.09	89	31.12	71	24.83
551 - 600 คะแนน	5	20.00	12	10.91	29	10.14	44	15.38
601 - 650 คะแนน	0	0.00	1	0.91	11	3.85	5	1.75
มากกว่า 650 คะแนน	0	0.00	0	0.00	3	1.05	2	0.70
ฐานนิยม	501 - 550 คะแนน		451 - 500 คะแนน		501 - 550 คะแนน		501 - 550 คะแนน	
ค่าเฉลี่ย	498.42		495.29		493.76		509.11	
SD	81.26		62.50		90.07		65.83	

คะแนน ด้านความเห็นของผู้ปกครองพบว่ามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.28 (SD = .84) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 6.0 คะแนน และด้านความเห็นของนักเรียนพบว่ามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.34 (SD = .75) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 5.5 คะแนน

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับด้านวิชาการในเรื่องความสำคัญ
ของวิธีการรับนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู

การรับนักเรียน	ผู้บริหาร			ครู			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. การจัดส่งภาพนิ่งและ ภาพเคลื่อนไหวแสดงความสามารถ ด้านศิลปะการเต้นของผู้สมัคร	3.67	1.11	7	4.00	.75	5	3.84	.95	5
2. การสอบคัดเลือกปฏิบัติการเต้น (สอบ Audition)	4.55	0.6	1	4.62	.61	1	4.59	.60	1
3. การสอบทฤษฎีการเต้น	4.00	0.77	4	4.21	.62	2	4.11	.70	3
4. การสอบเนื้อหาด้านวิชาการอื่น เช่น วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา เป็นต้น	3.00	0.79	11	3.73	.64	9	3.37	.80	11
5. ผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (GPA)	3.15	0.75	10	3.76	.66	8	3.46	.76	9
6. สัมภาษณ์นักเรียน	4.19	1.12	2	4.20	.72	3	4.20	.93	2
7. สัมภาษณ์ผู้ปกครอง	3.71	1.15	5	3.85	.86	7	3.78	1.00	6
8. แฟ้มสะสมผลงาน	4.00	0.71	3	4.05	.77	4	4.03	.73	4
9. หนังสือแนะนำตนเองของผู้สมัคร (Biography)	3.48	0.75	8	3.98	.82	6	3.73	.81	7
10. หนังสือแนะนำตัวจากผู้อื่น (Recommendation)	2.95	0.74	12	3.59	.69	10	3.27	.78	12
11. ทฤษฎีทางดนตรี (Music Theory)	3.68	0.82	6	3.47	.76	11	3.58	.79	8
12. ประวัติศาสตร์ดนตรี (Music History)	3.42	0.77	9	3.37	.77	12	3.40	.76	10

จากตารางที่ 14 พบว่าประเด็นที่ผู้บริหารให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การสอบคัดเลือกปฏิบัติการเดิน โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.55 คะแนน (SD = .60) รองลงมาได้แก่ การสัมภาษณ์นักเรียน มีคะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = 1.12) เพิ่มสะสมผลงาน มีคะแนนเท่ากับ 4.00 (SD = .71) การสอบทฤษฎีการเดิน มีคะแนนเท่ากับ 4.00 (SD = .77) และ การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง มีคะแนนเท่ากับ 3.71 (SD = 1.15) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากความเห็นของครูพบว่า ครูให้ความสำคัญกับการสอบคัดเลือกปฏิบัติการเดิน สำหรับการรับนักเรียนมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.62 คะแนน (SD = .61) รองลงมาได้แก่ การสอบทฤษฎีด้านศิลปะการเดิน มีคะแนนเท่ากับ 4.21 คะแนน (SD = .62) การสัมภาษณ์นักเรียน มีคะแนนเท่ากับ 4.20 คะแนน (SD = .72) เพิ่มสะสมผลงาน มีคะแนนเท่ากับ 4.05 คะแนน (SD = .77) และการจัดส่งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวแสดงความสามารถด้านศิลปะการเดินของผู้สมัคร มีคะแนนเท่ากับ 4.00 คะแนน (SD = .75)

จากภาพรวมพบว่า กระบวนการรับนักเรียนที่มีความสำคัญที่สุดได้แก่ "การสอบคัดเลือกปฏิบัติการเดิน (สอบ Audition)" โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.59 คะแนน (SD = .60) รองลงมาได้แก่ "สัมภาษณ์นักเรียน" โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.20 คะแนน (SD = .93) และ "การสอบทฤษฎีการเดิน" โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.11 คะแนน (SD = .70)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับด้านวิชาการในเรื่องกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำแนกตามผู้ตอบ

กิจกรรมนักเรียน	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. กิจกรรมแนะแนว															
1.1 ปฐมนิเทศ	4.00	.95	11	4.26	.67	8	3.78	.80	19	3.69	.98	19	3.93	.88	13
1.2 ประชุมผู้ปกครอง	3.90	.77	14	4.01	.86	17	3.70	.84	20	3.68	.98	20	3.82	.87	18
1.3 การให้คำปรึกษา ด้านการเรียน	4.43	.68	4	4.34	.66	4	4.17	.76	6	3.92	.91	8	4.22	.78	5
1.4 การให้คำปรึกษา ปัญหาส่วนตัวและสังคม	3.52	.81	20	4.17	.70	14	3.91	.78	13	3.72	.97	17	3.83	.85	17
1.5 การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ	4.48	.68	3	4.55	.65	1	4.20	.78	4	3.90	.93	10	4.28	.80	4
1.6 การฝึกการสอบคัดเลือก และการทำแฟ้มสะสมผลงาน	4.10	.70	9	4.26	.63	7	4.07	.77	11	3.90	.89	11	4.08	.76	11
1.7 กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ	4.05	.86	10	4.25	.70	10	4.19	.75	5	3.91	.87	9	4.10	.80	9
1.8 การจัดสอนพิเศษเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย	4.33	.58	6	4.25	.65	9	4.10	.82	9	3.99	.84	7	4.17	.74	8
1.9 ปัจฉิมนิเทศ															
	3.76	.77	16	4.10	.80	16	3.91	.80	14	3.77	.89	15	3.89	.82	16
2. กิจกรรมนักเรียน															
2.1 การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเดินตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ	4.43	.68	4	4.37	.62	3	4.32	.73	1	4.17	.93	2	4.32	.75	1
2.2 การแสดงประจำปี	4.52	.51	2	4.41	.60	2	4.09	.82	10	4.18	.84	1	4.30	.72	2
2.3 การมอบประกาศนียบัตร ด้านความสามารถ ด้านพัฒนาการ และ ด้านกิจกรรม	4.57	.60	1	4.34	.65	5	4.11	.73	8	4.13	.90	3	4.29	.75	3

ตารางที่ 15 (ต่อ)

กิจกรรมนักเรียน	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
2. กิจกรรมนักเรียน (ต่อ)															
2.4 การไหว้ครู	4.00	.77	12	4.18	.65	13	4.14	.79	7	4.05	.87	5	4.09	.77	10
2.5 ค่ายภาคฤดูร้อน	3.71	.72	17	4.13	.68	15	3.90	.78	15	3.83	.94	12	3.89	.80	14
2.6 การทัศนศึกษา	3.71	.46	18	3.91	.80	20	3.81	.88	18	3.82	.93	13	3.81	.79	19
2.7 การแข่งขันภายใน ประเทศ และระดับนานาชาติ	4.24	.77	8	4.25	.60	11	4.20	.77	3	4.03	.85	6	4.18	.75	7
2.8 การร่วมการแสดงในประเทศ และระดับ นานาชาติ	4.29	.64	7	4.31	.60	6	4.20	.75	2	4.06	.81	4	4.22	.71	5
2.9 การทำบุญประจำปี	3.29	.96	21	3.85	.97	21	3.66	.92	21	3.58	1.10	21	3.60	1.00	21
3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะ															
3.1 กิจกรรมการแสดงเพื่อการกุศล	3.95	.74	13	3.95	.85	19	3.89	.86	16	3.76	1.03	16	3.89	.87	15
3.2 โครงการ "สอนศิลปะการเต้น" แก่ผู้ด้อยโอกาส	3.81	.81	15	4.20	.78	12	4.00	.83	12	3.80	.92	14	3.95	.85	12
3.3 การทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อชุมชน นอกเหนือจาก การแสดง เช่น ออกค่ายอาสา	3.67	.80	19	3.99	.86	18	3.83	.81	17	3.69	.97	18	3.80	.86	20

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า “การมอบประกาศนียบัตร ด้านความสามารถ ด้านพัฒนาการ และ ด้านกิจกรรม” มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.57 (SD = .60) รองลงมาได้แก่ “การแสดงผลประจำปี” มีคะแนนเท่ากับ 4.52 (SD = .51) “การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ” มีคะแนนเท่ากับ 4.48 (SD = .68) “การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ” มีคะแนนเท่ากับ 4.43 (SD = .68) และ “การให้คำปรึกษา ด้านการเรียน” มีคะแนนเท่ากับ 4.43 (SD = .68)

ในส่วนของครู พบว่า ครูให้ความสำคัญกับ “การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ” มากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.55 (SD = .65) รองลงมาได้แก่ “การแสดงผลประจำปี” มีคะแนนเท่ากับ 4.41 (SD = .60) “การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ” มีคะแนนเท่ากับ 4.37 (SD = .62) “การให้คำปรึกษา ด้านการเรียน” มีคะแนนเท่ากับ 4.34 (SD = .66) และ “การมอบประกาศนียบัตร ด้านความสามารถ ด้านพัฒนาการ และ ด้านกิจกรรม” มีคะแนนเท่ากับ 4.34 (SD = .65)

สำหรับผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับ “การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.32 (SD = .73) มากที่สุด รองลงมาได้แก่ “การร่วมการแสดงในประเทศ และระดับนานาชาติ” มีคะแนนเท่ากับ 4.20 (SD = .75) “การแข่งขันภายใน ประเทศ และระดับนานาชาติ” มีคะแนนเท่ากับ 4.20 (SD = .77) “การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ” มีคะแนนเท่ากับ 4.20 (SD = .78) และ “กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ” มีคะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = .75)

ส่วนนักเรียน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับ “การแสดงผลประจำปี” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.18 (SD = .84) รองลงมาได้แก่ “การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ” มีคะแนนเท่ากับ 4.17 (SD = .93) “การมอบประกาศนียบัตร ด้านความสามารถ ด้านพัฒนาการ และ ด้านกิจกรรม” มีคะแนนเท่ากับ 4.13 (SD = .90) “การร่วมการแสดงในประเทศ และระดับนานาชาติ” มีคะแนนเท่ากับ 4.06 (SD = .81) และ “การไหว้ครู” มีคะแนนเท่ากับ 4.05 (SD = .87)

ทั้งนี้ในภาพรวมพบว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีความสำคัญที่สุดคือ “การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.32 (SD = .75) รองลงมาได้แก่ “การแสดงประจำปี” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.30 (SD = .72) “การมอบประกาศนียบัตรด้านความสามารถ พัฒนาการ และกิจกรรม” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .75) “การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.28 (SD = .80) และ “การให้คำปรึกษา ด้านการเรียน” มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 5 โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.22 (SD = .78) ซึ่งมีคะแนนเท่ากับ “การร่วมการแสดงในประเทศ และระดับนานาชาติ” ที่มีคะแนนเท่ากับ 4.22 (SD = .71)

ตารางที่ 16 จำนวน ร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านงบประมาณในเรื่องค่าใช้จ่ายประจำปีของโรงเรียนตามความเห็นของผู้บริหาร

ค่าใช้จ่ายประจำปีของโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 3,000,000 บาท	1	4.00
3,000,001 - 3,500,000 บาท	0	.00
3,500,001 - 4,000,000 บาท	3	12.00
4,000,001 - 4,500,000 บาท	5	16.00
4,500,001 - 5,000,000 บาท	2	8.00
5,000,001 - 5,500,000 บาท	2	8.00
5,500,001 - 6,000,000 บาท	3	12.00
6,000,001 - 6,500,000 บาท	2	8.00
6,500,001 - 7,000,000 บาท	3	12.00
7,000,001 - 7,500,000 บาท	2	8.00
มากกว่า 7,500,001 บาท	2	8.00
ฐานนิยม	4,000,001 - 4,500,000 บาท	
ค่าเฉลี่ย	5,185,773.75 บาท	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1,447,698.34 บาท	

จากตาราง 16 พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าค่าใช้จ่ายของโรงเรียนนั้นจะอยู่ระหว่าง 2,911,880 ถึง 7,568,800 บาทต่อปี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5,185,773.75 บาทต่อปี (SD = 1,447,698.34) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 4,000,001 – 4,500,000 บาท

ตารางที่ 17 จำนวน ร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านงบประมาณในเรื่องค่าเล่าเรียนในหลักสูตรภาษาไทย ตามความเห็นของผู้บริหาร และ ผู้ปกครอง

ค่าเล่าเรียนสำหรับ หลักสูตรภาษาไทย	ผู้บริหาร						ผู้ปกครอง					
	ระดับที่พอใจ		ระดับควรจะเป็น		ระดับยอมรับได้		ระดับยอมรับได้		ระดับควรจะเป็น		ระดับที่พอใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5000 บาท	0	.00	0	.00	0	.00	39	13.64	56	19.58	51	17.83
5001 – 10000 บาท	0	.00	0	.00	1	4.00	62	21.68	86	30.07	116	40.56
10001 – 15000 บาท	0	.00	1	4.00	0	.00	64	22.38	52	18.18	39	13.64
15001 - 20000 บาท	2	8.00	0	.00	1	4.00	35	12.24	33	11.54	29	10.14
20001 - 25000 บาท	0	.00	2	8.00	2	8.00	20	6.99	20	6.99	14	4.90
25001 - 30000 บาท	1	4.00	0	.00	4	16.00	26	9.09	19	6.64	18	6.29
30001 - 35000 บาท	3	12.00	5	20.00	3	12.00	12	4.20	9	3.15	5	1.75
35001 - 40000 บาท	3	12.00	2	8.00	5	20.00	8	2.80	6	2.10	6	2.10
40001 - 45000 บาท	2	8.00	3	12.00	6	24.00	5	1.75	1	.35	1	.35
45001 – 50000 บาท	8	32.00	8	32.00	2	8.00	10	3.50	3	1.05	5	1.75
50001 - 55000 บาท	0	.00	3	12.00	0	.00	0	.00	0	.00	2	.70
มากกว่า 55000 บาท	6	24.00	1	4.00	1	4.00	5	1.75	1	.35	0	.00
ฐานนิยม	45001 – 50000 บาท		45001 – 50000 บาท		40001 – 45000 บาท		10001 – 15000 บาท		5001 – 10000 บาท		5001 – 10000 บาท	
ค่าเฉลี่ย	48117.65		42261.41		36533.33		19174.29		14854.17		13622.82	
SD	14529.64		11776.07		11192.26		14590.42		11602.08		10757.00	

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าในหลักสูตรภาษาไทยนั้น โรงเรียนพอใจกับค่าเล่าเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 48,117.65 บาท (SD = 14,529.64) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 45001 – 50000 บาท ทั้งนี้โรงเรียนควรจะเก็บค่าเล่าเรียนเท่ากับ 42,261.41 บาท (SD = 11,776.07) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 45001 – 50000 บาท และหากค่าเล่าเรียนต่ำกว่า 36,533.33 บาท (SD = 11,192.26) โรงเรียนจะไม่สามารถดำเนินการได้ โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 40001 – 45000 บาท

ในส่วนของผู้ปกครองนั้น ผู้ปกครองพอใจกับค่าเล่าเรียนเท่ากับ 13,622.82 บาท (SD = 10,757.00) ฐานนิยมเท่ากับ 5001 – 10000 บาท ทั้งนี้โรงเรียนควรจะเก็บค่าเล่าเรียนเท่ากับ 14,854.17 บาท (SD = 11,602.08) ฐานนิยมเท่ากับ 5001 – 10000 บาท และหากค่าเล่าเรียนสูงกว่า 19,174.29 บาท (SD = 14,590.42) ผู้ปกครองจะไม่สามารถสนับสนุนค่าเล่าเรียนให้กับนักเรียนได้ ฐานนิยมเท่ากับ 10001 – 15000 บาท

ตารางที่ 18 จำนวน ร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านงบประมาณในเรื่องค่าเล่าเรียนในหลักสูตรภาษาอังกฤษ ตามความเห็นของผู้บริหาร และ ผู้ปกครอง

ค่าเล่าเรียนสำหรับหลักสูตรภาษาอังกฤษ	ผู้บริหาร						ผู้ปกครอง					
	ระดับที่พอใจ		ระดับควรจะเป็น		ระดับยอมรับได้		ระดับยอมรับได้		ระดับควรจะเป็น		ระดับที่พอใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5000 บาท	0	.00	0	.00	0	.00	31	10.84	34	11.89	42	14.69
5001 - 10000 บาท	0	.00	0	.00	0	.00	33	11.54	47	16.43	52	18.18
10001 - 15000 บาท	0	.00	0	.00	0	.00	28	9.79	35	12.24	46	16.08
15001 - 20000 บาท	0	.00	0	.00	1	4.00	34	11.89	24	8.39	35	12.24
20001 - 25000 บาท	0	.00	0	.00	1	4.00	27	9.44	23	8.04	26	9.09
25001 - 30000 บาท	0	.00	1	4.00	2	8.00	29	10.14	32	11.19	30	10.49
30001 - 35000 บาท	0	.00	3	12.00	3	12.00	14	4.90	20	6.99	11	3.85
35001 - 40000 บาท	1	4.00	1	4.00	2	8.00	20	6.99	16	5.59	10	3.50
40001 - 45000 บาท	2	8.00	0	.00	0	.00	8	2.80	12	4.20	2	.70
45001 - 50000 บาท	3	12.00	1	4.00	2	8.00	28	9.79	10	3.50	14	4.90
50001 - 55000 บาท	0	.00	3	12.00	5	20.00	4	1.40	0	.00	0	.00
55001 - 60000 บาท	0	.00	5	20.00	6	24.00	6	2.10	9	3.15	3	1.05
60001 - 65000 บาท	0	.00	6	24.00	2	8.00	4	1.40	7	2.45	2	.70

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ค่าเล่าเรียนสำหรับหลักสูตรภาษาอังกฤษ	ผู้บริหาร						ผู้ปกครอง					
	ระดับที่พอใจ		ระดับควรจะเป็น		ระดับยอมรับได้		ระดับยอมรับได้		ระดับควรจะเป็น		ระดับที่พอใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
65001 - 70000 บาท	11	44.00	2	8.00	0	.00	3	1.05	4	1.40	5	1.75
70001 - 75000 บาท	4	16.00	0	.00	0	.00	0	.00	0	.00	0	.00
75001 - 80000 บาท	1	4.00	1	4.00	1	4.00	5	1.75	7	2.45	2	.70
80001 - 85000 บาท	0	.00	0	.00	0	.00	0	.00	0	.00	0	.00
85001 - 90000 บาท	0	.00	1	4.00	0	.00	0	.00	0	.00	2	.70
90001 - 95000 บาท	0	.00	1	4.00	0	.00	0	.00	3	1.05	2	.70
95001 - 100000 บาท	2	8.00	0	.00	0	.00	5	1.75	1	.35	0	.00
มากกว่า 100000 บาท	1	4.00	0	.00	0	.00	7	2.45	2	.70	2	.70
ฐานนิยม	65001 - 70000 บาท		60001 - 65000 บาท		55001 - 60000 บาท		15001 - 20000 บาท		5001 - 10000 บาท		5001 - 10000 บาท	
ค่าเฉลี่ย	69823.53 บาท		57640.47 บาท		48200.00 บาท		35316.26 บาท		28764.71 บาท		25612.20 บาท	
SD	21645.54		19552.61		16708.42		37755.40		29761.51		22895.05	

จากตารางที่ 18 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่หลักสูตรภาษาอังกฤษนั้นระดับค่าเล่าเรียนที่โรงเรียนจะพึงพอใจเฉลี่ยเท่ากับ 69,823.53 บาท (SD = 21,645.54) ฐานนิยมเท่ากับ 65001 – 70000 บาท ทั้งนี้ระดับค่าเล่าเรียนที่โรงเรียนควรเรียกเก็บเฉลี่ยเท่ากับ 57,640.47 บาท (SD = 19,552.61) ฐานนิยมเท่ากับ 60001 – 65000 บาท และระดับค่าเล่าเรียนที่โรงเรียนจะไม่สามารถดำเนินการได้เฉลี่ยเท่ากับ 48,200.00 บาท (SD = 16,708.42) ฐานนิยมเท่ากับ 55001 – 60000 บาท

ในส่วนของผู้ปกครอง ระดับค่าเล่าเรียนที่ผู้ปกครองพอใจเฉลี่ยเท่ากับ 25,612.20 บาท (SD = 22,895.05) ฐานนิยมเท่ากับ 5001 – 10000 บาท ทั้งนี้ระดับค่าเล่าเรียนที่ผู้ปกครองเห็นว่าเหมาะสมเฉลี่ยเท่ากับ 28,764.71 บาท (SD = 29,761.51) ฐานนิยมเท่ากับ 5001 – 10000 บาท และระดับค่าเล่าเรียนที่ผู้ปกครองจะไม่สามารถสนับสนุนได้เฉลี่ยเท่ากับ 35,316.26 บาท (SD = 37,755.40) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 15001 – 20000 บาท

ตารางที่ 19 จำนวนของความคิดเห็นด้านงบประมาณในเรื่องแหล่งรายได้ของโรงเรียน นอกเหนือจากค่าเล่าเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

แหล่งรายได้อื่นนอกจากค่าเล่าเรียน	จำนวน
การจัดการแสดง	3.00
ผู้สนับสนุนภายนอก	1.00
การขายอุปกรณ์	3.00
การขายของที่ระลึก	1.00

จากตารางที่ 19 พบว่าผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนจะได้รายได้นอกเหนือจากค่าเล่าเรียนให้ความเห็นในประเด็นดังกล่าวทั้งหมด 6 คน และไม่แสดงความคิดเห็น 19 คน ในส่วนผู้ที่แสดงความคิดเห็นพบว่า โรงเรียนจะได้รายได้นอกเหนือจากค่าเล่าเรียนได้ทั้งหมด 4 วิธีได้แก่การจัดการแสดง โดยมีผู้บริหารแนะแนวทางนี้ 3 คน เช่นเดียวกับ การขายอุปกรณ์ด้าน

ศิลปะการเต้น ที่มีโดยมีผู้บริหารแนะแนวทางนี้ 3 คนเช่นกัน นอกจากนี้ได้แก่ การมีผู้สนับสนุนจากภายนอก และการขายของที่ระลึก มีผู้บริหารแนะแนวทางนี้อย่างละ 1 คน

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านงบประมาณในเรื่องจำนวนเงินรายได้ของโรงเรียนที่มาจากแหล่งอื่นนอกเหนือจากค่าเล่าเรียนตามความเห็นของผู้บริหาร

	Min	Max	\bar{X}	SD
รายได้ที่มาจากแหล่งอื่น	100000.00	1300000.00	410000.00	449666.54

จากตารางที่ 20 พบว่า รายได้ของโรงเรียนที่มาจากแหล่งอื่นนอกเหนือจากค่าเล่าเรียนอยู่ระหว่าง 100,000 ถึง 1,300,000 บาท โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 410,000 บาท (SD = 449,666.54)

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับด้านบุคคลในเรื่องความสำคัญของคุณสมบัติของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

คุณสมบัติของผู้บริหาร	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. การมี International Dance Teacher Certificated หรือ Diploma	4.38	.74	3
2. การมีประสบการณ์ เป็นผู้สอน หรือ เป็น Mentor ในการสอนระดับนานาชาติ	4.19	.68	4
3. การมีประสบการณ์ในการสอน หรือบริหารสถานศึกษาด้านศิลปะการเต้นไม่ต่ำกว่า 5 ปี	4.52	.68	2
4. การมีวุฒิด้านศิลปะการเต้นในระดับปริญญาตรี (Bachelor of Dance หรือ Bachelor of Arts (Dance)) ขึ้นไป	4.62	.67	1

จากตารางที่ 21 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการที่ผู้บริหารโรงเรียนมีวุฒิด้านศิลปะการเต้นในระดับปริญญาตรี (Bachelor of Dance หรือ Bachelor of Arts (Dance)) ขึ้นไป มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.62 (SD = .67) รองลงมาได้แก่ การมีประสบการณ์ในการสอน หรือบริหารสถานศึกษาด้านศิลปะการเต้นไม่ต่ำกว่า 5 ปี มีคะแนนเท่ากับ 4.52 (SD = .68) และ การมี International Dance Teacher Certificated หรือ Diploma มีคะแนน

เท่ากับ 4.38 (SD = .74) ส่วน การมีมีประสบการณ์ เป็นผู้สอน หรือ เป็น Mentor ในการสอนระดับนานาชาติ มีคะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = .68) เป็นประเด็นที่ผู้บริหารให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับด้านบุคคลในเรื่องความสำคัญของคุณสมบัติของครูตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู

คุณสมบัติของครู	ผู้บริหาร			ครู			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. ใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	4.14	.73	8	4.14	.71	8	4.14	.71	8
2. ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี	4.57	.60	2	4.27	.69	7	4.42	.68	6
3. มีทักษะในการนำเสนอ (การสอน)	4.86	.36	1	4.63	.56	2	4.75	.54	1
4. มีทักษะการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	4.48	.75	4	4.42	.63	6	4.45	.65	4
5. ประกาศนียบัตรรับรองความสามารถด้านการเต้น	4.52	.68	3	4.57	.55	4	4.55	.58	2
6. มีวุฒิด้านศิลปะการเต้นในระดับปริญญาตรี (Bachelor of Dance หรือ Bachelor of Arts (Dance)) ขึ้นไป	4.24	.62	7	4.61	.60	3	4.43	.62	5
7. มี International Dance Teacher Certificated หรือ Diploma	4.33	.73	6	4.67	.55	1	4.50	.60	3
8. มีประสบการณ์ตรงในการประกอบอาชีพด้านการเต้น (นักเต้น หรือ นักประดิษฐ์ท่าเต้น)	4.33	.80	5	4.5	.58	5	4.42	.62	7

จากตารางที่ 22 พบว่าผู้บริหารเห็นว่าคุณสมบัติของครูได้แก่ “มีทักษะในการนำเสนอ (การสอน)” มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.86 (SD = .36) รองลงมาได้แก่ “ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี” มีคะแนนเท่ากับ 4.57 (SD = .60) และ “ประกาศนียบัตรรับรองความสามารถด้านการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.52 (SD = .68)

ในส่วนของคุณ พบว่า ครูเห็นว่าคุณสมบัติได้แก่ “มี International Dance Teacher Certificated หรือ Diploma” มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.67 (SD = .55) รองลงมาได้แก่ “มีทักษะในการนำเสนอ (การสอน)” มีคะแนนเท่ากับ 4.63 (SD = .56) และ “มีวุฒิด้านศิลปการเต้นในระดับปริญญาตรี (Bachelor of Dance หรือ Bachelor of Arts (Dance)) ขึ้นไป” มีคะแนนเท่ากับ 4.61 (SD = .60)

ทั้งนี้ในภาพรวมพบว่าคุณสมบัติของครูที่มีความสำคัญที่สุดได้แก่ “การมีทักษะในการนำเสนอ (การสอน)” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.75 (SD = .54) รองลงมาได้แก่ “การมีประกาศนียบัตรรับรองความสามารถด้านการเต้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.55 (SD = .58) และ “การมี International Dance Teacher Certificated หรือ Diploma” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.50 (SD = .60)

ตารางที่ 23 จำนวน และร้อยละด้านบุคคลในเรื่องผู้บริหาร และครูที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีครูรับเชิญ

การเชิญครูจากภายนอก	ผู้บริหาร		ครู		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ควรมีครูรับเชิญหรือไม่	ควร	21	84.00	53	48.18
	ไม่ควร	0	.00	1	.91
	ไม่คำนึง	4	16.00	56	50.91

จากตารางที่ 23 พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดให้มีครูรับเชิญ คิดเป็นร้อยละ 84.00 ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 16.00 นั้นระบุว่าไม่ได้คำนึงถึงเรื่องดังกล่าว ในส่วนของคุณพบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 50.91 ในขณะที่ครูที่เห็นว่าควรจัดให้มีครูรับเชิญนั้นมีอยู่ร้อยละ 48.18 ทั้งนี้มีครูที่เห็นว่าไม่ควรให้มีครูรับเชิญเพียงร้อยละ .91 เท่านั้น

จากตารางที่ 25 พบว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่า “การอบรมภายใน” มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.62 (SD = .59) รองลงมาได้แก่ “การสนับสนุนให้ครูสอบวัดระดับคุณธรรมด้านการเดิน” มีคะแนนเท่ากับ 4.57 (SD = .68) และ “การสนับสนุนให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมจากภายนอก” มีคะแนนเท่ากับ 4.43 (SD = .75)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของครูพบว่า “การสนับสนุนให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมจากภายนอก” มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.54 (SD = .65) รองลงมาได้แก่ “การสนับสนุนให้ครูไปศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.52 (SD = .73) และ “การสนับสนุนให้สอบวัดระดับคุณธรรมด้านการเดิน” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.48 (SD = .61)

ทั้งนี้ในภาพรวมพบว่า “การอบรมภายใน” การกระบวนการพัฒนาครูที่มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.55 (SD = .58) รองลงมาได้แก่ “การสนับสนุนให้สอบวัดคุณธรรมด้านการเดิน” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.53 (SD = .64) และ “การสนับสนุนให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมจากภายนอก” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.50 (SD = .70)

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของการประเมินครูตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู

การประเมินครู	ผู้บริหาร			ครู			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. จัดสอบสอน	4.29	.90	4	4.14	.77	8	4.22	.83	7
2. จัดสอบเนื้อหา	4.19	.87	6	4.28	.60	4	4.24	.74	6
3. จัดสอบปฏิบัติการต้น	4.38	.80	3	4.50	.65	2	4.44	.73	2
4. การปฏิบัติตามกฎระเบียบ	4.19	.75	6	4.42	.70	3	4.31	.73	4
5. งานวิจัยในชั้นเรียน	3.81	.75	10	4.06	.77	9	3.94	.76	10
6. การสร้างนวัตกรรมในการสอน	3.95	.80	9	4.00	.87	10	3.98	.83	9
7. ผลการเรียนรู้ของนักเรียน	4.43	.51	2	4.50	.64	1	4.47	.57	1
8. บันทึกหลังการสอน	4.19	.75	6	4.21	.76	7	4.20	.74	8
9. การทำแผนการสอน	4.25	.72	5	4.25	.73	6	4.25	.71	5
10. ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรม	4.50	.69	1	4.26	.71	5	4.38	.70	3

จากตารางที่ 26 พบว่าผู้บริหารมีความเห็นว่า “ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรม” เป็นประเด็นการประเมินครูที่สำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.50 (SD = .69) รองลงมาได้แก่ “ผลการเรียนของนักเรียน” มีคะแนนเท่ากับ 4.43 (SD = .80) และ “จัดสอบปฏิบัติการต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.38 (SD = .80)

เมื่อพิจารณาถึงความคิดเห็นของครูพบว่า “ผลการเรียนของนักเรียน” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.50 (SD = .64) เป็นประเด็นการประเมินครูที่สำคัญที่สุด รองลงมาได้แก่ “จัดสอบปฏิบัติการต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.50 (SD = .65) และ “การปฏิบัติตามกฎระเบียบ” มีคะแนนเท่ากับ 4.42 (SD = .70)

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่าการประเมินผลจาก “ผลการเรียนของนักเรียน” เป็นประเด็นที่มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.47 (SD = .57) รองลงมาได้แก่

“จัดสอบปฏิบัติการเดิน” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.44 (SD = .73) และ “ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรม” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.38 (SD = .70)

ตารางที่ 27 จำนวน และร้อยละของผู้บริหาร และผู้ปกครองที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ตั้งโรงเรียน

สถานที่ตั้งโรงเรียน	ผู้บริหาร		ผู้ปกครอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. รอบนอกเมือง	4.00	16.00	66	23.08
2. ใจกลางเมือง	9.00	36.00	100	34.97
3. อยู่บริเวณใดก็ได้	12.00	48.00	120	41.96

จากตารางที่ 27 พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าโรงเรียนจะจัดตั้งอยู่บริเวณใดก็ได้ คิดเป็นร้อยละ 48.00 ในขณะที่มีความเห็นว่าควรอยู่ใจกลางเมืองร้อยละ 36.00 และ ที่เห็นความควรตั้งอยู่นอกเมืองร้อยละ 16.00 ในส่วนของผู้ปกครองพบว่า ผู้ปกครองส่วนมองว่าโรงเรียนจะตั้งอยู่บริเวณใดก็ได้ คิดเป็นร้อยละ 41.96 ในขณะที่เห็นว่า ควรตั้งอยู่ใจกลางเมืองมีอยู่ร้อยละ 34.97 และเห็นว่า โรงเรียนควรตั้งอยู่นอกเมืองคิดเป็นร้อยละ 23.08

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของคุณลักษณะของที่ตั้งตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และผู้ปกครอง

คุณสมบัติของสถานที่	ผู้บริหาร			ผู้ปกครอง			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. คมนาคมสะดวก	4.19	1.67	3	4.42	1.83	1	4.30	1.76	1
2. สงบ ไม่พลุกพล่าน	2.44	1.77	6	4.33	1.42	2	3.39	1.85	4
3. มีพื้นที่กว้างขวาง	4.31	1.05	2	2.57	1.53	6	3.44	1.59	3
4. มีความปลอดภัยในการเดินทาง	4.38	1.32	1	3.43	1.51	3	3.90	1.50	2
5. มีอากาศดี ปราศจากมลพิษ	3.19	1.55	4	3.33	1.67	4	3.26	1.62	5
6. ใกล้สิ่งอำนวยความสะดวก	2.50	1.50	5	2.98	1.50	5	2.74	1.52	6

จากตารางที่ 28 พบว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญกับที่คุณลักษณะของที่ตั้ง 3 อันดับแรก ได้แก่ “มีความปลอดภัยในการเดินทาง” โดยได้คะแนนเท่ากับ 4.38 (SD = 1.32) รองลงมาได้แก่ “มีพื้นที่กว้างขวาง” โดยได้คะแนนเท่ากับ 4.31 (SD = 1.05) และ “คมนาคมสะดวก” โดยได้คะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = 1.67)

ส่วนผู้ปกครองพบว่าคุณลักษณะของที่ตั้ง 3 อันดับแรกได้แก่ “คมนาคมสะดวก” โดยได้คะแนนเท่ากับ 4.42 (SD = 1.83) รองลงมาได้แก่ “สงบไม่พลุกพล่าน” โดยได้คะแนนเท่ากับ 4.33 (SD = 1.42) และ “มีความปลอดภัยในการเดินทาง” โดยได้คะแนนเท่ากับ 3.43 (SD = 1.51)

เมื่อพิจารณาเป็นภาพรวมพบว่าคุณลักษณะของที่ตั้ง 3 อันดับแรกได้แก่ “คมนาคมสะดวก” โดยได้คะแนนเท่ากับ 4.30 (SD = 1.76) รองลงมาได้แก่ “มีความปลอดภัยในการเดินทาง” โดยได้คะแนนเท่ากับ 3.90 (SD = 1.50) และ “มีพื้นที่กว้างขวาง” โดยได้คะแนนเท่ากับ 3.44 (SD = 1.59)

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของสิ่งอำนวยความสะดวกตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

สิ่งอำนวยความสะดวก	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. ห้องเรียนเด่นที่มีพื้นลดแรงกระแทก	4.81	.51	1	4.59	.68	1	4.52	.78	1	4.37	.88	1	4.57	.74	1
2. ตู้เก็บของส่วนตัว	4.10	.85	3	4.08	.67	8	4.12	.79	3	4.23	.92	3	4.13	.81	4
3. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ	4.29	.64	2	4.35	.65	3	4.19	.82	2	4.28	.85	2	4.28	.74	2
4. ห้องสมุด, ห้องคอมพิวเตอร์	3.57	.75	11	3.92	.68	10	3.72	.92	12	4.00	1.02	5	3.80	.86	11
5. ห้องพยาบาล	3.95	.80	7	4.14	.75	7	4.03	.87	5	3.96	.94	7	4.02	.84	5
6. ห้องกายภาพบำบัด	4.00	.89	5	4.17	.78	6	3.95	.84	7	3.86	.89	9	4.00	.85	7
7. โรงอาหาร	3.33	.91	13	4.31	.85	4	3.80	.91	10	3.97	1.01	6	3.85	.98	9
8. ห้องพิลาทิส	4.00	.77	5	3.91	.98	12	3.81	.84	9	3.58	.98	11	3.83	.91	10
9. ห้องอเนกประสงค์สำหรับการเรียนการสอนที่ปรับเปลี่ยนได้	3.81	.68	8	4.30	.71	5	4.07	.77	4	3.85	.95	10	4.01	.81	6
10. โรงละคร	4.05	.86	4	4.46	.80	2	4.00	.83	6	4.22	.85	4	4.18	.85	3
11. ห้องพักนักเรียน	3.65	.75	9	4.04	.88	9	3.89	.87	8	3.86	.86	8	3.86	.85	8
12. ลานอเนกประสงค์กลางแจ้ง	3.38	1.02	12	3.92	.84	11	3.76	.93	11	3.62	1.03	11	3.67	.97	12
13. หอพัก	3.57	1.16	10	3.81	.94	13	3.37	1.11	13	3.47	1.15	12	3.56	1.10	13

จากตารางที่ 29 พบว่าผู้บริหารมีความเห็นว่า “ห้องเรียนต้นที่มีพื้นลดแรงกระแทก” เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.81 (SD = .51) รองลงมาได้แก่ “ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ” มีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .64) “ตู้เก็บของส่วนตัว” มีคะแนนเท่ากับ 4.10 (SD = .85) “โรงละคร” มีคะแนนเท่ากับ 4.05 (SD = .86) “ห้องกายภาพบำบัด” มีคะแนนเท่ากับ 4.00 (SD = .89) และ “ห้องพิลาทิส” มีคะแนนเท่ากับ 4.00 (SD = .77)

เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของครูพบว่า “ห้องเรียนต้นที่มีพื้นลดแรงกระแทก” เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.59 (SD = .68) รองลงมาได้แก่ “โรงละคร” มีคะแนนเท่ากับ 4.46 (SD = .80) “ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ” มีคะแนนเท่ากับ 4.35 (SD = .65) “โรงอาหาร” มีคะแนนเท่ากับ 4.31 (SD = .85) และ “ห้องอเนกประสงค์สำหรับการเรียนการสอน ที่ปรับเปลี่ยนได้” มีคะแนนเท่ากับ 4.30 (SD = .71)

เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของผู้ปกครองพบว่า “ห้องเรียนต้นที่มีพื้นลดแรงกระแทก” เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.52 (SD = .78) รองลงมาได้แก่ “ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ” มีคะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = .82) “ตู้เก็บของส่วนตัว” มีคะแนนเท่ากับ 4.12 (SD = .79) “ห้องอเนกประสงค์สำหรับการเรียนการสอน ที่ปรับเปลี่ยนได้” มีคะแนนเท่ากับ 4.07 (SD = .77) และ “ห้องพยาบาล” มีคะแนนเท่ากับ 4.03 (SD = .87)

และเมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นนักเรียนพบว่า “ห้องเรียนต้นที่มีพื้นลดแรงกระแทก” เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.37 (SD = .88) รองลงมาได้แก่ “ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ” มีคะแนนเท่ากับ 4.28 (SD = .85) “ตู้เก็บของส่วนตัว” มีคะแนนเท่ากับ 4.23 (SD = .92) “โรงละคร” มีคะแนนเท่ากับ 4.22 (SD = .85) และ “ห้องสมุด, ห้องคอมพิวเตอร์” มีคะแนนเท่ากับ 4.00 (SD = 1.02)

ทั้งนี้ในภาพรวมสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีความสำคัญ 5 อันดับแรก ได้แก่ “ห้องเรียนต้นที่มีพื้นลดแรงกระแทก” มีคะแนนเท่ากับ 4.57 (SD = .74) “ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ” มีคะแนนเท่ากับ 4.28 (SD = .74) “โรงละคร” มีคะแนนเท่ากับ 4.05 (SD = .86) “ตู้เก็บของส่วนตัว” มีคะแนนเท่ากับ 4.13 (SD = .81) และ “ห้องพยาบาล” มีคะแนนเท่ากับ 4.02 (SD = .84)

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญด้านทั่วไปการให้บริการของโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

การให้บริการ	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. การช่วยเหลือทางการเงิน : จัดหางานพิเศษ	3.67	.80	8	4.26	.91	5	3.96	.87	9	3.60	1.12	9	3.87	.96	9
2. การช่วยเหลือทางการเงิน : จัดหาทุนการศึกษา	4.19	.81	4	4.28	.81	2	4.12	.79	3	3.75	1.04	8	4.09	.89	5
3. ร้ายขายอุปกรณ์การเดิน	4.24	.83	1	4.10	.89	9	4.01	.76	7	4.08	.88	2	4.11	.84	2
4. อินเทอร์เน็ตไร้สาย	3.71	1.06	7	4.28	.87	3	3.96	.93	8	4.09	.96	1	4.01	.97	7
5. การรักษาพยาบาล	4.24	.77	2	4.24	.74	8	4.14	.84	1	4.04	.87	3	4.17	.81	1
6. กายภาพบำบัด	4.19	.81	3	4.24	.78	7	4.07	.90	5	3.86	.82	7	4.09	.84	4
7. ประกันอุบัติเหตุกลุ่ม แบบนักเรียน และบุคคลที่ 3	3.90	.89	6	4.43	.69	1	4.13	.83	2	3.94	.86	5	4.10	.84	3
8. ประกันสุขภาพกลุ่ม แบบนักเรียน	3.57	.98	9	4.28	.66	4	4.03	.85	6	4.01	.83	4	3.97	.87	8
9. การให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น การแสดง การรับสมัครงาน	4.00	.71	5	4.25	.73	6	4.09	.83	4	3.86	.89	6	4.05	.80	6

จากตารางที่ 30 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า “ร้ายขายอุปกรณ์การเดิน” เป็นบริการที่มีความสำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.24 (SD = .83) รองลงมาได้แก่ “การรักษาพยาบาล” มีคะแนนเท่ากับ 4.24 (SD = .77) และ “กายภาพบำบัด” มีคะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = .81)

เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของครูพบว่า “ประกันอุบัติเหตุกลุ่ม แบบนักเรียน และบุคคลที่ 3” เป็นบริการที่มีความสำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.43 (SD = .69) รองลงมาได้แก่ “การช่วยเหลือทางการเงินโดยการจัดหาทุนการศึกษา” มีคะแนนเท่ากับ 4.28 (SD = .81) และ “อินเทอร์เน็ตไร้สาย” มีคะแนนเท่ากับ 4.28 (SD = .87)

เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของผู้ปกครองพบว่า “การรักษาพยาบาล” เป็นบริการที่มีความสำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.14 (SD = .84) รองลงมาได้แก่ “ประกันอุบัติเหตุกลุ่ม แบบนักเรียน และบุคคลที่ 3” มีคะแนนเท่ากับ 4.13 (SD = .83) และ “การช่วยเหลือทางการเงินโดยการจัดหาทุนการศึกษา” มีคะแนนเท่ากับ 4.12 (SD = .79)

เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า “อินเทอร์เน็ตไร้สาย” เป็นบริการที่มีความสำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.09 (SD = .96) รองลงมาได้แก่ “ร้ายขายอุปกรณ์การเดิน” มีคะแนนเท่ากับ 4.08 (SD = .88) และ “การรักษาพยาบาล” มีคะแนนเท่ากับ 4.04 (SD = .87)

ทั้งนี้ในภาพรวมพบว่าการให้บริการที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ “การรักษาพยาบาล” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.17 (SD = 4.17) รองลงมา “ร้ายขายอุปกรณ์การเดิน” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.11 (SD = .84) “ประกันอุบัติเหตุกลุ่ม แบบนักเรียน และบุคคลที่ 3” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.10 (SD = .84) “กายภาพบำบัด” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.09 (SD = .84) และ “การช่วยเหลือด้านการเงินโดยการจัดหาทุนการศึกษา” มีคะแนนเท่ากับ 4.09 (SD = .89) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม

สำหรับในตอนี่ 2 เป็นการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มสนทนาได้แก่ กลุ่มของผู้บริหาร กลุ่มของครู กลุ่มของผู้ปกครอง และกลุ่มของนักเรียน โดยมีกรอบประเด็นคำถามตามตารางที่ 31

ตารางที่ 31 กรอบประเด็นคำถามและการให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่มของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

	ผู้บริหาร	ครู	ผู้ปกครอง	นักเรียน
1. หลักการพื้นฐานของโรงเรียน				
1.1 วิสัยทัศน์	✓	✓		
1.2 พันธกิจ	✓	✓	✓	✓
2. การบริหารโรงเรียน				
2.1 วิชาการ				
2.2.1 การรับนักเรียน	✓	✓	✓	✓
2.2.2 หลักสูตร	✓	✓	✓	✓
2.2.3 กิจกรรมนักเรียน	✓		✓	✓
2.2.4 การจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓
2.2 งบประมาณ			✓	✓
2.3 บุคลากร				
2.3.1 ครู	✓	✓	✓	✓
2.3.2 ผู้บริหาร		✓		
2.4 ทั่วไป				
2.4.1 สิ่งอำนวยความสะดวก	✓	✓	✓	✓
2.4.2 การให้บริการ	✓		✓	✓
3. อื่น ๆ				
3.1 จุดเด่น			✓	
3.2 อุปสรรค			✓	
3.3 บรรยากาศในการเรียน	✓		✓	
3.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	✓		✓	

ความเห็นของผู้บริหารจากการสนทนากลุ่ม

จากการสนทนากลุ่มในกลุ่มของผู้บริหารได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

หลักการพื้นฐานของโรงเรียน

- วิสัยทัศน์

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนสอนศิลปปะการเดินในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะมุ่งพัฒนา
นักเรียนให้มีความเป็นเลิศด้านศิลปปะการเดิน และมีทักษะทางภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

- พันธกิจ

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

เนื่องจากการเรียนศิลปปะการเดินนั้นต้องใช้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศ และ
มีการใช้ครูจากต่างประเทศ รวมถึงการศึกษาต่ออาจจะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
ในต่างประเทศดังนั้นนักเรียนของโรงเรียนจึงควรมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสูง

การบริหารโรงเรียน

- วิชาการ

● การรับนักเรียน

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

นักเรียนต้องมีพื้นฐานด้านศิลปปะการเดินมาก่อน เนื่องจากนักเรียน
ที่เข้าศึกษาในโรงเรียนแห่งนี้มีระยะเวลาในการพัฒนาเพียง 3 ปีเท่านั้น ซึ่งระยะเวลาดังกล่าว
ไม่เพียงพอที่จะพัฒนานักเดินจากนักเรียนที่ไม่มีทักษะพื้นฐานด้านศิลปปะการเดินมาก่อน ดังนั้น
การคัดเลือกนักเรียนจำเป็นต้องพิจารณานักเรียนที่มีความสามารถด้านศิลปปะการเดินในระดับสูง

- หลักสูตร
 - ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน
ควรเปิดการเดินเป็นแผนกตามรูปแบบการเดินที่นักเรียนสนใจ เช่น แผนกบัลเล่ย์ แผนกการเดินร่วมสมัย แผนกรำไทย เป็นต้น
สำหรับสัดส่วนระหว่างวิชาศิลปะการเดินกับวิชาการทั่วไปควรเท่ากับ 1 ต่อ 1 เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมสำหรับการสอบวัดระดับความรู้ระดับชาติ เช่นการสอบ O-net
 - ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน
หลักสูตรของโรงเรียนต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนเปลี่ยนสายการเรียนในระดับอุดมศึกษาได้
- กิจกรรมนักเรียน
 - ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน
โรงเรียนควรมีกิจกรรมที่หลากหลายเช่นกิจกรรมที่เน้นด้านทักษะศิลปะการเดิน ได้แก่การจัดการแข่งขัน การจัดชมการแสดงด้านศิลปะการเดิน การจัดการแสดง หรือ การจัดทัศนศึกษาปีละ 1 ครั้ง
มีกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านจริยธรรม ศิลธรรม เช่น การจัดค่ายธรรมะ การจัดกิจกรรมการกุศล
 - ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน
ควรจัดให้มีกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ไมตรี เช่นการจัดแข่งกีฬา เป็นต้น
- การจัดการเรียนการสอน
 - ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน
โรงเรียนจึงควรมีการจัดให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้น โดยหลักสูตรของโรงเรียนอาจจะเป็นหลักสูตรสองภาษา (Bilingual)

○ ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน
หากมีเงินทุนเพียงพออาจทำหลักสูตรภาษาอังกฤษ หรือ หลักสูตร
นานาชาติ

- งบประมาณ

ประเด็นนี้ผู้บริหารไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- บุคลากร

● ครู

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน
ครูของโรงเรียนจำเป็นต้องมีประกาศนียบัตรด้านการสอนศิลปะการเต้น
ในสาขาที่ตนเองสอน

ในการรับครูควรจัดให้มีการสอบปฏิบัติการสอนเพื่อคัดเลือกครู
โดยดูจากความสามารถในการถ่ายทอด นอกเหนือจากนั้นครูยังจำเป็นต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
ได้แก่ การเป็นคนที่มีนิสัยใจคอดี มีจิตวิทยา มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ เอาใจใส่เด็ก
มีความรับผิดชอบ และเข้าใจถึงความต้องการของเด็ก

ครูของโรงเรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้โรงเรียน
อาจจะจัดการพัฒนาให้กับครูของโรงเรียนได้โดย จัดให้มีการศึกษาดูงานในต่างประเทศ หรือนำครู
จากต่างประเทศมาสอน หรือ เชิญคุณครูที่มีประสบการณ์สูงมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ใน
การสอนกับครูของโรงเรียน

○ ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

ควรรับครูที่เป็นนักเรียนของโรงเรียนก่อน เข้าใจในวัฒนธรรมของ
โรงเรียน ผู้บริหารจะรู้จักครูเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี และ ควบคุมได้

- ผู้บริหาร

ประเด็นนี้ผู้บริหารไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- ทั่วไป

- สิ่งอำนวยความสะดวก

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนากลุ่มใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียน ควรจัดเตรียมห้องเรียนที่มีความเหมาะสม ทั้งในแง่ของขนาด มีระบบแสง เสียงพร้อม

การเรียนการสอนศิลปะการเต้นในรูปแบบตะวันออกกับรูปแบบ ตะวันตกนั้นสามารถใช้ห้องเรียนร่วมกันได้

ห้องเรียนควรออกแบบให้เหมาะสมกับสภาพของประเทศต้องมีอากาศถ่ายเทได้ดี หรือมีระบบปรับอากาศ แต่ต้องดูแลไม่ให้เย็นเกินไปเพราะอาจจะทำให้นักเรียนเป็นตะคริวได้ และมีพื้นไม้ที่มีอากาศรองรับ (Splung Floor) ป้องกันการบาดเจ็บ

มีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ควรมีโรงละครสำหรับนักเรียน รองรับคนได้ 200 – 300 คน และเปิดให้คนนอกใช้งานได้ เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่าย

มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าสำหรับนักเรียน

ควรมีสนามกีฬาเพื่อให้นักเรียนออกกำลังกาย และโรงอาหารที่ขายอาหารตามหลักโภชนาการ

มีสถานที่เหมาะสม เดินทางสะดวก

- ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

โรงเรียนก็ไม่จำเป็นต้องมีหอพัก แต่ควรมีสนามกีฬาเพื่อให้นักเรียนออกกำลังกาย

- การให้บริการ

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนควรจัดให้มีร้านค้าเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน โดยการจัดการขายอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็น เช่น อุปกรณ์การเรียน ชุดสำหรับการเรียนเดินสำหรับการเดินแต่ละรูปแบบ มีที่ใส่นิ้ว และ เจลใส่นิ้วกัน สเปรย์แก้ปวด

โรงเรียนควรมีให้บริการห้องสมุด และ ระบบอินเทอร์เน็ตให้นักเรียน ได้สืบค้นข้อมูล จัดให้มีการบริการแนะแนว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านอาชีพ และการศึกษาต่อ

โรงเรียนเฉพาะทางในลักษณะนี้นักเรียนจะมีความเครียดมาก การให้บริการด้านส่วนตัวและสังคมนั้นจึงมีความจำเป็นมากกว่าโรงเรียนทั่วไป ต้องดูแลเรื่องจิตใจเป็นพิเศษ

อื่น ๆ

- จุดเด่น

- ประเด็นนี้ผู้บริหารไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- อุปสรรค

- ประเด็นนี้ผู้บริหารไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- บรรยากาศในการเรียน

- ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

โดยปกติแล้วโรงเรียนเฉพาะทางลักษณะนี้ นักเรียนของโรงเรียนจะมีความสามารถในระดับสูง ดังนั้นจึงมีการแข่งขันกันระหว่างนักเรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านศิลปะการเต้นนั้นก็เป็นแขนงวิชาที่มีการแข่งขันสูงอยู่แล้วทำให้ ระดับความเครียดของนักเรียนจะยิ่งมากขึ้นไปอีก

- ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ในแง่ของธุรกิจการจัดหลักสูตรเพียง 3 ปี อาจจะไม่คุ้มทุนสำหรับโรงเรียน เนื่องจากนักเรียนจะอยู่กับโรงเรียนเพียงระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้น โรงเรียนจึงควรขยายต่อไปในระดับอุดมศึกษา อีก 4 ถึง 5 ปี ทำให้นักเรียนอยู่กับโรงเรียน 7 ถึง 8 ปี ซึ่งจะมีความคุ้มค่ามากกว่า

- ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของโรงเรียนในช่วงแรกจะสูงมาก และจะสามารถควบคุมและจัดการให้ลดลงได้ในภายหลัง ส่วนหนึ่งคือการใช้ครูที่เป็นผลจากการฝึกหัดจากโรงเรียน มาลดสัดส่วนระหว่างครูชาวไทยกับครูชาวต่างประเทศที่มีค่าตอบแทนสูงกว่า

ความเห็นของครูจากการสนทนากลุ่ม

จากการสนทนากลุ่มในกลุ่มของครูได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

หลักการพื้นฐานของโรงเรียน

- วิสัยทัศน์

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนศิลปะการเต้นเป็นโรงเรียนสหศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเป้าหมายเพื่อผลิตนักเรียนที่มีความสามารถระดับดีเยี่ยม (Advance) สามารถเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีด้านศิลปะการเต้นในต่างประเทศได้ นำไปสู่การเป็นบุคลากรด้านศิลปะการเต้นที่ดีในอนาคต

- พันธกิจ

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

นักเรียนที่มีความสามารถระดับดีเยี่ยม (Advance) และ นักเรียนสามารถเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีด้านศิลปะการเต้นในต่างประเทศได้

นักเรียนของโรงเรียนมีแนวทางที่จะนำไปสู่อาชีพในอนาคต ทั้งนี้อาจจะไม่ได้หมายความว่าเมื่อนักเรียนเรียนจบจากโรงเรียนแล้วจะประกอบอาชีพทันที แต่อาจจะรวมถึงการตระหนักรู้ตนเองว่าควรประกอบอาชีพอะไรในด้านการศิลปะการเต้น

○ ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

นักเรียนของโรงเรียนเมื่อจบการศึกษาแล้วมีความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพ

การบริหารโรงเรียน

- วิชาการ

● การรับนักเรียน

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

เนื่องจากโรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เน้นการพัฒนาศิลปะการเต้นของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถระดับดีเยี่ยมดังนั้นโรงเรียนจึงควรรับนักเรียนที่มีพื้นฐานเทคนิคการเต้นแล้ว และมุ่งเน้นคัดเลือกนักเรียนจากความสามารถด้านการเต้น โดยให้มีสัดส่วนคะแนนมากกว่า ร้อยละ 50 อย่างไรก็ตามหากมีนักเรียนที่ขาดพื้นฐานเทคนิคด้านศิลปะการเต้นมาขอรับสมัครนั้น ผู้คัดเลือกจำเป็นต้องคำนึงถึงศักยภาพด้านร่างกายด้วย

○ ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้กับผู้สนใจที่มีรูปร่างไม่ดีนัก เพราะในอาชีพด้านศิลปะการเต้น บางอาชีพ เช่นครู หรือนักออกแบบท่าเต้นไม่จำเป็นต้องมีรูปร่างที่ดี ดังนั้นหากมีผู้สนใจที่ไม่ได้มีรูปร่างที่ดีมาก แต่ผู้คัดเลือกเห็นศักยภาพด้านการเต้นก็อาจจะคัดเลือกให้เข้าศึกษาในโรงเรียนได้

- หลักสูตร

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

หลักสูตรของโรงเรียนควรแบ่งออกเป็น 2 วิชาเอก ได้แก่ วิชาเอก ศิลปะการเต้นตะวันตก และ วิชาเอกศิลปะการเต้นตะวันออกแต่การเต้นตะวันออกนั้นต้องขยาย ความเกินกว่านาฏศิลป์ไทย

นักเรียนสองหลักสูตรจะมีรายวิชาพื้นฐานที่นักเรียนได้เรียนร่วมกัน เช่น วิชาที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวร่างกาย (Basic Movement) วิชาที่เกี่ยวข้องกับ ความคิดสร้างสรรค์ (Creative) และวิชาที่ว่าด้วยเรื่องการเตรียมพร้อมด้านอาชีพ

หลักสูตรจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบการเต้น ทุกประเภท และมีการเชื่อมโยงการเต้นแต่ละอย่างเข้าด้วยกัน

การออกแบบหลักสูตรต้องคำนึงถึงโอกาสในการประกอบอาชีพ ในอนาคตของนักเรียนด้วย

หากนักเรียนมีพื้นฐานด้านเทคนิคอยู่แล้ว ควรให้นักเรียนมุ่งเน้นไป ในแนวทางเดิม และใช้การจัดการเรียนการสอนศิลปะการเต้นรูปแบบอื่น เป็นส่วนประกอบ

นอกเหนือจากวิชาด้านทักษะเกี่ยวกับศิลปะการเต้น นักเรียนควรได้เลือก เรียนวิชาอื่น ๆ อย่างเสรี เช่น วิชาถ่ายรูป วิชาแฟชั่น วิชาการออกแบบกราฟฟิก ฯลฯ ที่จะเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์อันเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับนักเรียน ด้านศิลปะ

ควรมีวิชาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ไปศึกษาดูงานการทำงานของคน ที่ทำอาชีพที่เกี่ยวข้องกับศิลปะการเต้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการทำงานของอาชีพนั้น ๆ

ในส่วนของวิชาการทั่วไป 8 กลุ่มสาระตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานนั้น ควรมีสัดส่วนของรายวิชาการกับวิชาด้านศิลปะการเต้น คิดเป็น 50 : 50 โดยจัดให้มีการเรียนเพิ่มเติมนอกเหนือจากหลักสูตร

โรงเรียนต้องมีการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถสอบ O-net ได้ แต่ไม่จำเป็นต้องได้คะแนนสูงมากนัก

- ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

หากนักเรียนไม่มีพื้นฐานมาก่อนนักเรียนควรได้เรียนพื้นฐานของการเดินในทุกรูปแบบแล้วจึงเลือกแนวทางที่มุ่งเน้นเฉพาะในภายหลัง

สำหรับนักเรียนที่ไม่มีพื้นฐาน โรงเรียนควรจัดให้มีการสอนเสริมเพื่อพัฒนาพื้นฐานด้านเทคนิค ร่างกาย และจิตใจ เพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนาได้ทัดเทียมกับผู้ที่มีทักษะพื้นฐานอยู่ก่อนแล้ว

เมื่อนักเรียนเรียนจนจบหลักสูตรนักเรียนควรมีความพร้อมในการประกอบอาชีพได้

- กิจการนักเรียน

ประเด็นนี้ครูไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- การจัดการเรียนการสอน

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

การจัดการเรียนการสอนควรเป็นสหศึกษาอย่างไรก็ดี ผู้อาจารย์ว่านักเรียนอยู่อาจมีไม่มากนัก โดยสอนเป็นหลักสูตรสองภาษา

- งบประมาณ

ประเด็นนี้ครูไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- บุคลากร

- ครู

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ครูต้องมีความรู้ตรงด้านศิลปะการเต้นทั้งนี้ไม่เพียงแต่มีความรู้ด้านศิลปะการเต้นเท่านั้นแต่ยังรวมไปถึงมีความสามารถในการถ่ายทอดให้กับผู้เรียนได้ดีอีกด้วย

การสอนของครูจะไม่เพียงแต่การสอนศิลปะการเต้นเท่านั้นแต่ยังรวมถึง การสอนให้นักเรียนรักในด้านการเต้น และเกิดแนวคิดในการประกอบอาชีพในอนาคต

ในส่วนของการทำงานของครู ครูควรมีการประชุมเพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนและการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมกัน

- ผู้บริหาร

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ผู้บริหารโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ควรมีความรอบรู้ด้านศิลปะการเต้นเพื่อให้มีความสามารถในการคัดเลือกครูที่เข้าสอนในโรงเรียน มีความสามารถในการนำทางให้กับครูของโรงเรียนได้

ผู้บริหารยังจำเป็นต้องมีเครือข่ายของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการเต้นเพื่อจะได้เชิญบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือคณะเต้นที่ได้มาเปิดแสดงในประเทศ เข้ามาให้ความรู้แก่นักเรียน ในฐานะครูรับเชิญ หรือการจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติการให้กับนักเรียนได้อีกด้วย

- ทั่วไป

- สิ่งอำนวยความสะดวก

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนควรมีโรงพลศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย อาจจะมี ศูนย์สุขภาพ (Fitness Center) และ สระว่ายน้ำ เพิ่มเติมก็ได้

ห้องเรียนของโรงเรียนต้องได้มาตรฐาน โดยเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน มีพื้นไม้ปาร์เก้ และมีสื่อการสอนได้แก่ เครื่องเสียง เปียโน โปรเจคเตอร์

นอกจากนี้โรงเรียนยังควรมีโรงละครเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ ความสามารถในการแสดงจริง อีกทั้งยังได้เรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแสดง โดย เวทีควรมีขนาดใหญ่มาตรฐานมีอาชีพ รองรับผู้ชมได้ 300 – 500 ที่นั่ง มีสิ่งอำนวยความสะดวก พร้อมทั้งระบบแสง ระบบเสียง ห้องแต่งตัว ฯลฯ

โรงเรียนนี้อาจจะรับการแสดงจากภายนอกได้ และควรจะหาเงินสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายทั่วไปของโรงเรียนได้ด้วย

นอกจากนี้โรงเรียนยังควรมี ห้องสมุด ห้องพยาบาล โรงอาหาร ร้านขายอุปกรณ์การเดิน ห้องน้ำและห้องเปลี่ยนชุด

○ ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

โรงเรียนควรมีหอพัก หรืออาจจะเป็นหอพักใกล้เคียง เพื่อให้ให้นักเรียนที่บ้านอยู่ไกลสามารถเข้ามาเรียนในโรงเรียนนี้ได้ รวมถึงโรงเรียนอาจจะมีบริหารรถรับส่งนักเรียนด้วย

- การให้บริการ

ประเด็นนี้ครูไม่ได้แสดงความคิดเห็น

อื่น ๆ

- จุดเด่น

ประเด็นนี้ครูไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- อุปสรรค

ประเด็นนี้ครูไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- บรรยากาศในการเรียน

ประเด็นนี้ครูไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ประเด็นนี้ครูไม่ได้แสดงความคิดเห็น

ความเห็นของผู้ปกครองจากการสนทนากลุ่ม

จากการสนทนากลุ่มในกลุ่มของผู้ปกครองได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

หลักการพื้นฐานของโรงเรียน

- วิสัยทัศน์

ประเด็นนี้ผู้ปกครองไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- พันธกิจ

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ควรส่งเสริมให้นักเรียนเห็นถึงแนวทางในการสร้างอาชีพด้านศิลปะการเต้น

การบริหารโรงเรียน

- วิชาการ

● การรับนักเรียน

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น จำเป็นต้องรับนักเรียนที่มีพื้นฐานด้านทักษะการเต้นอยู่แล้ว เพราะในช่วงเวลาเพียง 3 ปีอาจจะพัฒนาไม่ได้มากนัก แต่คำว่าทักษะพื้นฐานด้านการเต้นอาจจะหมายถึงมีการฝึกการเคลื่อนไหวมาก่อนก็ได้ (เช่นการเล่นกีฬา)

○ ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

หากเป็นรูปแบบการเต้นประเภทอื่น นักเรียนที่เริ่มต้นตอนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก็อาจจะสามารถพัฒนาตัวเองให้มีความสามารถในระดับสูงได้

● หลักสูตร

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบ่งเนื้อหาการเรียนออกเป็นวิชาการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ครั้งหนึ่งและ วิชาศิลปะการเต้นอีกครั้งหนึ่ง

- กิจกรรมนักเรียน

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นควรมีกิจกรรมประจำปี 2 กิจกรรมได้แก่ การจัดแสดงประจำปีเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในการเต้น และการสร้างสรรค์ รวมถึงการบริหารจัดการการจัดแสดง

การเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ เพื่อให้นักเรียนได้ทดสอบทักษะด้านศิลปะการเต้นของตนเอง

- การจัดการเรียนการสอน

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

จัดสอนเป็นโรงเรียนที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการที่เปิดสอนในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสหศึกษา

การสอนเน้นใช้ภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเนื้อหาการเรียนออกเป็นวิชาการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ครึ่งหนึ่งและ วิชาศิลปะการเต้น อีกครึ่งหนึ่ง

- งบประมาณ

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ผู้ปกครองยอมรับค่าเล่าเรียนสำหรับหลักสูตรภาคภาษาไทยได้ปีละ 100,000 บาท เพราะในปัจจุบันผู้ปกครองก็จ่ายให้กับโรงเรียนเอกชน เทอมละ 40,000 บาทอยู่แล้ว

แต่อย่างไรก็ตามอาจจะยังไม่เพียงพอสำหรับการบริหารโรงเรียน โรงเรียนจำเป็นต้องหาผู้อุปถัมภ์เพิ่มเติมเช่น รัฐบาล หรือหน่วยงานที่ให้ความสนใจ (เช่น ได้ส่วนลดค่าเดินทางจากสายการบิน ฯลฯ) เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของโรงเรียน และผู้ปกครองด้วย

- บุคลากร

• ครู

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

คุณครูของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ต้องมีความรู้ และทักษะเกี่ยวกับศิลปะการเต้นอย่างถูกต้อง และแม่นยำ

ครูของโรงเรียนไม่จำเป็นต้องสามารถเต้นได้เก่งมาก แต่ต้องเป็น ผู้ที่สามารถถ่ายทอดให้นักเรียนได้เป็นอย่างดี และมีจิตวิทยาสำหรับการเป็นครูซึ่งได้แก่ การเข้าใจ และรู้จักธรรมชาติของเด็ก เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

• ผู้บริหาร

- ประเด็นนี้ผู้ปกครองไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- ทั่วไป

• สิ่งอำนวยความสะดวก

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนควรจัดให้มีตู้เก็บของของนักเรียนแต่ละคน และมีห้องสำหรับให้นักเรียนได้พักผ่อนเวลาเรียนได้

มีห้องพักผ่อนของนักเรียนที่ให้นักเรียนใช้สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น การนั่งฟังเพลง ค้นคว้าหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต รวมถึงในห้องอาจจะมีเปียโนให้นักเรียนได้ฝึกซ้อมด้วย

ห้องเรียนนั้นควรเป็นห้องเรียนพิเศษที่ออกแบบมาสำหรับการเรียนศิลปะการเต้น มีพื้นแบบพิเศษที่ลดแรงกระแทกป้องกันการบาดเจ็บของนักเรียน มีห้องสำหรับการยืดหยุ่นกล้ามเนื้อ มีห้องเรียนแบบปรับเปลี่ยนได้อเนกประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้เป็นที่ฝึกซ้อม แสดง หรือการบันทึกภาพเคลื่อนไหวได้ รวมถึงโรงเรียนควรมีหอพักให้กับนักเรียนที่อยู่ห่างไกลสามารถมาพักได้ด้วย

○ ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน
โรงเรียนอาจจะมีสนามกีฬา และสระว่ายน้ำให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย
เพิ่มเติมด้วย

- การให้บริการ

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน
โรงเรียนควรช่วยเหลือนักเรียนด้านการเงินโดยการจัดหางานด้านศิลปะ
การเต้นให้กับนักเรียนเพื่อเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระเรื่องค่าใช้จ่ายของนักเรียน

ส่วนนักเรียนที่กำลังจะจบโรงเรียนควรจัดให้มีทุนสำหรับการสอบ
ภาคปฏิบัติ (Audition) ด้วย

อื่น ๆ

- จุดเด่น

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน
โรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนี้จะมี
การจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนจะไม่เครียดเกินไป เพราะผลการเรียนดีนั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของ
ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้นักเรียนสามารถให้ความสนใจกับการพัฒนา
ทักษะด้านการเต้นได้มากขึ้น

โรงเรียนยังสามารถบริหารจัดการการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้อง
กับกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมในประเทศ และต่างประเทศได้อย่างเหมาะสม

ในปัจจุบันนักเรียนด้านศิลปะการเต้นจำเป็นต้องเดินทางมาก เพราะต้อง
เดินทางจากโรงเรียนปกติ มายังโรงเรียนสอนศิลปะการเต้น หลังเลิกเรียน และเมื่อเรียนเสร็จแล้ว
จึงค่อยกลับบ้าน โรงเรียนนี้จะทำให้นักเรียนประหยัดเวลาในการเดินทางดังกล่าว

- อุปสรรค

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ปัญหาสำคัญที่สุดของโรงเรียนนี้คือทัศนคติของผู้ปกครองที่จะมองว่าเมื่อบุตรหลานของตัวเองมุ่งเน้นการเรียนด้านศิลปะการเต้นนั้นจะสามารถนำไปประกอบอาชีพในอนาคตได้หรือไม่ มีงานรองรับหรือไม่

ผู้ปกครองจะเป็นห่วงการบาดเจ็บของนักเรียน เพราะนักเรียนด้านศิลปะการเต้นหากเกิดการบาดเจ็บอาจจะเป็นการยุติอาชีพด้านการเต้นของเขาได้

- บรรยากาศในการเรียน

- ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

เนื่องจากโรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนที่รวบรวมผู้เรียนที่มีความสามารถสูงไว้ด้วยกันดังนั้นบรรยากาศในการเรียนอาจจะเกิดการแข่งขัน หรือนักเรียนอาจจะเกิดความเครียดอันเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบผลงานของตนเองกับนักเรียนคนอื่นได้

- ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ควรจัดให้มีนักเรียนทั้งแบบประจำ และแบบไปกลับ โรงเรียนอาจจะมีคณะเต็นที่จะรองรับนักเรียนที่จบจากโรงเรียน โรงเรียนมีสถาบันรองรับที่เมื่อนักเรียนเรียนจบแล้วจะสามารถเข้าเรียนต่อในสถาบันการศึกษานั้น ๆ ได้ทันที

ความเห็นของนักเรียนจากการสนทนากลุ่ม

จากการสนทนากลุ่มในกลุ่มของนักเรียนได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

หลักการพื้นฐานของโรงเรียน

- วิสัยทัศน์

ในประเด็นนี้ นักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้

- พันธกิจ

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนต้องบ่มเพาะให้นักเรียนมีคุณสมบัติที่ดีได้แก่ มีวินัย รู้จักกาลเทศะ เป็นคนตรงต่อเวลา ไม่ก้าวร้าว เป็นมิตรกับผู้อื่น ให้ความช่วยเหลือผู้อื่น และมีความสามารถในการจัดการเวลา

ต้องพึงระวังไม่ให้นักเรียน หลงตัวเอง พุดเกินจริง ไม่รู้จักกาลเทศะ พุดขัดจังหวะคนอื่น ขาดวินัย และจัดการอารมณ์ตัวเองอย่างไม่เหมาะสม เก็บกด

การบริหารโรงเรียน

- วิชาการ

- การรับนักเรียน

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ในการรับสมัครนักเรียนนั้นโรงเรียนมีประเด็นต้องพิจารณาได้แก่ รูปร่าง ของนักเรียน ความสามารถด้านศิลปะการเต้น ความกล้าแสดงออก ความขยันหมั่นเพียร และ ความคิดสร้างสรรค์ ในประเด็นสุดท้ายอาจจะมีการจัดสอบการแสดงสด (Improvise)

- หลักสูตร

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ในหลักสูตรควรจัดให้มีนักเรียนแลกเปลี่ยนกับต่างประเทศด้วยเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักเรียนด้านศิลปะการเต้นจากประเทศอื่น

สำหรับรายวิชาที่นักเรียนให้ความสนใจได้แก่ การเต้นฮิปฮอป รำไทย บัลเลต์ การเต้นร่วมสมัยในระดับลึกซึ้ง การเต้นสเปน การเต้นแทป การเต้นแจ๊ส การเต้นป๊อปปิง ยิมนาสติก กายกรรม Padede ลีลาศ และวิชาเพิ่มเติมเช่น กายวิภาค ดนตรี เช่น เปียโน การแสดง การทำอาหาร การทำชุดบัลเลต์ การเย็บรองเท้า การแต่งหน้า การทำผม การออกแบบเวที จริยธรรม และ การปฏิบัติธรรม ทั้งนี้ นักเรียนควรได้เลือกเรียนตามความสนใจ

สำหรับด้านวิชาการทั่วไปนั้น หากเป็นไปได้นักเรียนไม่ต้องการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์แต่อยากให้นั้นวิชาภาษาอังกฤษ และควรจัดการเรียนการสอน เป็นภาษาอังกฤษ อาจจะแบ่งตารางสอนเป็นช่วงเช้าเรียนศิลปะการเต้น และช่วงบ่ายเรียน ภาษาอังกฤษก็ได้

- กิจกรรมนักเรียน

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมนักเรียนที่หลากหลาย ทั้งในด้านศิลปะ การเต้น เช่นการเข้าค่ายพัฒนาทักษะในต่างประเทศ การจัดการแสดงประจำปี มีการออกไปร่วม การแสดงนอกโรงเรียนเพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ การเข้าร่วมการแข่งขัน

มีการสอบวัดระดับของสถาบัน โดนจัดทุก 3 เดือน กล่าวคือสอบทุกครั้ง ที่เรียนจบตามแผนของแต่ละรายวิชา

กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาศิลปะการเต้นแล้วยังมีกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การเล่นบดตี การมีสายรหัส การจัดกีฬา และมีการจัดแข่งเต้น ภายในอีกด้วย

- ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

มีผู้ให้ความเห็นว่าถ้าจัดกิจกรรมเยอะขนาดนี้จะเอาเวลาที่ไหนไปเรียน

- การจัดการเรียนการสอน

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนจัดสอนเป็นโรงเรียนที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการที่ เปิดสอนในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย เรียนจบจากโรงเรียนนี้แล้วจะได้วุฒิมัธยมศึกษา ตอนปลาย เป็นโรงเรียนสหศึกษา มีนักเรียนทั้งแบบประจำ และแบบไปกลับ ไม่กตเกรดโดยมี นักเรียนชั้นปีละ 200 คน

- งบประมาณ

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน
นักเรียนเห็นว่าค่าเล่าเรียนที่เหมาะสมอยู่ที่ปีละ 100,000 บาท

- บุคลากร

- ครู

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน
ครูของโรงเรียนต้องมีความเชี่ยวชาญ แม่นในเนื้อหา มีเทคนิคที่ดี และมีทัศนคติที่ดีกับเด็ก คือ ในเวลาปกติจะใจดี แต่ในเรื่องการเรียนจะเข้มงวด ตรงต่อเวลา มีการเตรียมการสอน และรับผิดชอบต่องานของตัวเอง มีความเมตตา กรุณา เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน มีความสามารถในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักเรียนด้วย ควรมีรูปแบบสำหรับครูในการสอน โดยรูปแบบต้องสอดคล้องกับวิชาที่สอนด้วย

- ผู้บริหาร

ในประเด็นนี้นักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้

- ทั่วไป

- สิ่งอำนวยความสะดวก

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน
โรงเรียนควรจัดให้มีสนามเด็กเล่น โรงยิม สระว่ายน้ำ สนามกีฬา ให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย มีหอพักสำหรับนักเรียน มีโรงอาหาร ห้องน้ำ ที่ซักรีดน้ำหนัก และห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า มีร้านขายอุปกรณ์การเดินต่าง ๆ ซึ่งมีอุปกรณ์ครบครัน และมีห้องสมุด สำหรับสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ

สำหรับห้องเรียนควรมีด้านหนึ่งเป็นกระจก ซึ่งจะไม่มีรอยต่อระหว่างกระจก มีเพดานสูง มีพื้นที่ดีลดแรงกระแทกไม่ทำให้บาดเจ็บ มีโปรเจคเตอร์ และเปียโน สำหรับการ

จัดการเรียนการสอน และควรเป็นห้องเก็บเสียงเพื่อไม่ให้รบกวนห้องอื่น ส่วนในห้องเรียนทฤษฎี ควรมี โปรเจคเตอร์และคอมพิวเตอร์สำหรับการจัดการเรียนการสอน

นอกจากห้องเรียนแล้วโรงเรียนยังต้องมีโรงละครโดยมีเวทีขนาดใหญ่ เท่ากับเวทีที่ใช้แสดงจริง มีห้องแต่งตัวและห้องเก็บชุดสำหรับการเดินในโรงละคร เหมือนโรงละคร อักษรา

- การให้บริการ

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนควรจัดให้มีนักกายภาพบำบัดด้านการเดินมาคอยให้บริการกับนักเรียน มีทุกผู้ยืมเงินสำหรับการเรียน และมีทุนการศึกษา ควรแจกอุปกรณ์ IT เพื่อเป็นเครื่องมือการเรียนสำหรับนักเรียน ควรมีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูงให้บริการด้วย

อื่น ๆ

- จุดเด่น

ในประเด็นนี้นักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้

- อุปสรรค

ในประเด็นนี้นักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้

- บรรยากาศในการเรียน

ในประเด็นนี้นักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้

- ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ในประเด็นนี้นักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้

ตอนที่ 3 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์งานวิจัย

การนำเสนอในตอนที่สามเป็นการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของประเด็นต่าง ๆ ของการบริหารโรงเรียน และการสนทนากลุ่มของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของทั้ง 4 กลุ่ม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังต่อไปนี้

แนวทางการจัดตั้งโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

แนวทางการจัดตั้งโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นได้มาจากการสังเคราะห์ เอกสาร ได้แก่ กฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ ในการขอจัดตั้งโรงเรียนเอกชนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการวิจัยพบว่าแนวทางในการก่อตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้นในระดับมัศึกษานั้น มีกฎหมายที่อนุญาตให้ดำเนินการในลักษณะดังกล่าว โดยอ้างอิงจาก หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550; 2554) และ กฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ การกำหนดรายการ และการขอเปลี่ยนแปลงรายการในตราสารจัดตั้ง และการกำหนดขนาดที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนในระบบ พ.ศ. 2555 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) โดยผู้จัดตั้งโรงเรียนจะต้องยื่นคำร้อง พร้อมเอกสารประกอบต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ โดยมีรายละเอียดของ เอกสารได้แก่

1. คำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน (สข.1)
2. แบบรายการประวัติย่อของผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนท้ายแบบ สข.1
3. เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสัญญาเช่าที่ดินที่ใช้เป็นที่จัดตั้ง
4. สำเนาทะเบียนบ้าน
5. หลักฐานที่แสดงว่ามีสัญชาติไทยโดยการเกิด
6. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ใช้แทน
7. สำเนาหนังสือขออนุญาตให้ใช้แบบแปลนก่อสร้างอาคาร (ร.12)
8. ระเบียบการของโรงเรียน

9. แผนผังอาคารเรียน และอาคารประกอบ
10. แผนการเรียนและหลักสูตร
11. บัญชีรายการอุปกรณ์และเครื่องมือ
12. รายชื่อหนังสือในห้องสมุด
13. คำร้อง (ร.11) ขอเก็บค่าธรรมเนียมอื่นเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่น
14. หลักฐานการเป็นนิติบุคคล (กรณีเป็นนิติบุคคล)
15. หลักฐานแสดงความรู้
16. หนังสือยินยอมของคู่สมรสให้จัดตั้งโรงเรียน
17. รูปถ่าย 2 นิ้ว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 3 รูป
18. ค่าธรรมเนียมการขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน หลังจากได้รับการอนุญาตแล้ว ทั้งนี้เมื่อได้รับใบอนุญาตจัดตั้งแล้วผู้ขอใบอนุญาตจะได้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนเอกชน (สข.2) และจะตั้งดำเนินการตั้งโรงเรียนภายใน 1 ปี

การพัฒนาแนวทางในการก่อกองตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้นนอกจากการปฏิบัติตามกฎระเบียบของราชการแล้วยังต้องนำข้อมูลความต้องการของผู้บริการและผู้เกี่ยวข้องมาใช้พัฒนา โดยมาจากการสำรวจข้อมูลให้ครอบคลุมเรื่องหลักพื้นฐานการบริหารโรงเรียน ซึ่งจำเป็นต้องศึกษาคูณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียน

ลักษณะของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในการสังเคราะห์ส่วนนี้จะนำเสนอข้อมูลที่มีความเห็นตรงกันเป็นหลัก แต่หากมีข้อมูลที่ขัดแย้งกันระหว่างแหล่งข้อมูล ผู้วิจัยพิจารณาจากความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติสำหรับการดำเนินงานโรงเรียน ทั้งนี้คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนศิลปะการเต้นนั้นได้มาจากการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีในการบริหารการศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของประเด็นต่าง ๆ ของการบริหารโรงเรียน และการสนทนากลุ่มของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้ง 4 กลุ่มได้ผลดังต่อไปนี้

หลักการพื้นฐานของโรงเรียน

วิสัยทัศน์

โรงเรียนศิลปะการเต้นนั้นจะเป็นโรงเรียนที่จัดบรรยากาศการเรียนการสอนอย่างมีความสุข โดยนักเรียนจะมีทักษะด้านศิลปะการเต้นหลากหลายรูปแบบ มีความพร้อมสำหรับการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีความจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทั้งนี้ปลูกฝังให้นักเรียนเชื่อในความสามารถที่จะพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ และสามารถที่จะเรียนรู้ได้ตลอดเวลา นำไปสู่การมีเจตคติที่ดีต่อการศึกษาลดตลอดชีวิต

พันธกิจ

โรงเรียนมีพันธกิจที่จะผลิตนักเรียนที่จะมีภูมิใจในตัวเอง มีทักษะการเต้นหลากหลายรูปแบบ มีความสามารถการเต้นที่ได้รับการรับรองในระดับนานาชาติ และมีความเชี่ยวชาญในการเต้นในรูปแบบที่ตนสนใจ

ในแง่ของนิสัยของนักเรียน โรงเรียนมีพันธกิจที่จะต้องเสริมสร้างให้นักเรียนของโรงเรียนรู้จักกาลเทศะ มีวินัย มีความรับผิดชอบมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม มุ่งที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีวิถีชีวิตอย่างพอเพียง รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรักความเป็นไทย

การบริหารวิชาการ

สัดส่วนของวิชาทั่วไป และวิชาด้านศิลปะการเต้น

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระบุว่านักเรียนต้องเรียนวิชาทั่วไป 39 หน่วยกิต และวิชาเสริมอีก ไม่น้อยกว่า 39 หน่วยกิต ทั้งนี้สัดส่วนของวิชาทั่วไปและวิชาด้านศิลปะการเต้นของโรงเรียนแห่งนี้ ควรเท่ากับ 4 ต่อ 6 คือมีวิชาทั่วไป 39 หน่วยกิต และวิชาด้านศิลปะการเต้นเพิ่มเติมอีก 60 หน่วยกิต

วิชาทั่วไป

ประกอบด้วยวิชา 39 หน่วยกิต แบ่งออกเป็น

1. วิชาภาษาไทย จำนวน 6 หน่วยกิต
2. วิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 6 หน่วยกิต
3. วิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 6 หน่วยกิต
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 6 หน่วยกิต
5. ภาษาต่างประเทศ จำนวน 6 หน่วยกิต
6. สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 3 หน่วยกิต
7. ศิลปะ จำนวน 3 หน่วยกิต
8. การงาน อาชีพ และ เทคโนโลยี จำนวน 3 หน่วยกิต

วิชาศิลปะการเต้น

รายวิชาทฤษฎีบังคับ จำนวน 6 หน่วยกิต ได้แก่

1. นาฏยศัพท์ทางศิลปะการเต้น
2. กายวิภาคของมนุษย์
3. สรีรวิทยาของมนุษย์
4. หลักการสอนศิลปะการเต้น
5. ทฤษฎีทางดนตรี

รายวิชาปฏิบัติบังคับ จำนวน 43 หน่วยกิต ได้แก่

1. บัลเลย์
2. การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว
3. การเต้นแจ๊ส
4. การเต้นร่วมสมัย
5. การออกแบบการเต้น

ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงวิชาเลือกที่นักเรียนจะได้เลือกตามความสนใจของตัวเอง

ประมาณ 11 หน่วยกิต

รูปแบบของโรงเรียน

โรงเรียนศิลปะการเต้นเป็นโรงเรียนสหศึกษาที่ได้รับการรับรองหลักสูตรชั้นพื้นฐาน จากกระทรวงศึกษาธิการ และมีหลักสูตรด้านศิลปะการเต้นที่จะพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในระดับสูง และมีมาตรฐานการเต้นที่ได้รับการรับรองจากสถาบันด้านศิลปะการเต้นในระดับนานาชาติ โรงเรียนจะสอนด้วยหลักสูตรสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) หรือ สอนด้วยหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยจัดให้มีขนาดของชั้นเรียนวิชาทฤษฎี 20 คนต่อชั้นเรียน และวิชาปฏิบัติ 10 คนต่อชั้นเรียน

รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนสอนของโรงเรียนจะคำนึงถึงระดับความสามารถของนักเรียน สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโรงเรียนจะจัดให้มีการสอนเสริมนอกเวลาเรียนตามความต้องการของเขา และมีการใช้แผนการสอนเป็นรายบุคคลเพื่อปรับระดับจังหวะของการเรียนรู้ให้เข้ากับนักเรียนคนนั้น ๆ ทั้งนี้โรงเรียนจะจัดให้มีการบูรณาการวิชาศิลปะการเต้นให้เข้าไปสู่วิชาทั่วไป เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในวิชาทั่วไป และสร้างทักษะสำหรับวิชาศิลปะการเต้น

มาตรฐานการศึกษา

นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนั้นควรจะต้องมีทักษะด้านการเต้นในระดับสูง (Advance Level) โดยชี้วัดได้จากการสอบประเมินภายใน การที่นักเรียนได้รับประกาศนียบัตรด้านศิลปะการเต้นมากกว่า 1 สาขา และในบางสาขาได้มากกว่า 1 ระดับจากสถาบันในระดับนานาชาติ รวมถึงได้รับการ Audition คัดเลือกเข้าศึกษาต่อด้านศิลปะการเต้นในระดับอุดมศึกษา

และไม่เพียงแต่ความสามารถด้านศิลปะการเต้นเท่านั้น นักเรียนของโรงเรียนจะยังมีความสามารถด้านวิชาการ โดยนักเรียนจะมีความสามารถด้านวิชาการมากพอที่จะสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาในสาขาอื่นได้หากนักเรียนต้องการ

การรับนักเรียน

ในกระบวนการรับนักเรียนของโรงเรียนนั้นโรงเรียนจำเป็นต้องคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถด้านทักษะการเต้นอยู่แล้วดังนั้นในการคัดเลือกนั้น การสอบภาคปฏิบัติหรือ การ Audition จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด นอกจากนี้การสัมภาษณ์นักเรียนถึงเจตคติและความมุ่งมั่น และการสอบทฤษฎีด้านศิลปะการเต้นก็จะทำให้ได้ข้อมูลสำหรับการคัดเลือกนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ตามหลักสูตรแกนกลางจัดให้มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไม่น้อยกว่า 390 ชั่วโมง (เทียบเท่า 9 หน่วยกิต) โดยแบ่งออกเป็น กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ โดยกิจกรรมที่มีความน่าสนใจได้แก่

1. การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ
2. การแสดงประจำปี
3. การมอบประกาศนียบัตร ด้านความสามารถ ด้านพัฒนาการ และด้านกิจกรรม
4. การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ
5. การร่วมการแสดงในประเทศ และระดับนานาชาติ
6. การให้คำปรึกษา ด้านการเรียน

การบริหารงบประมาณ

รายจ่ายของโรงเรียน

ค่าใช้จ่ายต่อปีของโรงเรียนน่าจะอยู่ประมาณ 5,000,000 บาทต่อปี

รายได้

ค่าเล่าเรียน

ระดับค่าเล่าเรียนที่มีความเหมาะสมควรจะอยู่ปีละ 100,000 – 150,000 บาท ซึ่งจะเพียงพอให้โรงเรียนสามารถดำเนินการได้ และผู้ปกครองยังพอจะยอมรับได้ ทั้งนี้ควรแสดงให้เห็นว่า ค่าใช้จ่าย ดังกล่าวไม่ได้มากกว่า การเรียนภาคปกติ ร่วมกับการเรียนศิลปะ การเต้นในโรงเรียนปกติ

รายได้จากแหล่งอื่น ๆ

นอกเหนือจากค่าเล่าเรียนแล้วโรงเรียนยังสามารถหารายได้ใน การสนับสนุน การดำเนินการของโรงเรียนโดยมีช่องทางในการหารายได้ 4 ช่องทาง ได้แก่ การจัดการแสดง การขอการสนับสนุนจากภายนอก การขายอุปกรณ์การเต้น และ การขายของที่ระลึกของโรงเรียน โดยน่าจะหารายได้ประมาณ 500,000 บาทต่อปี

การบริหารงานบุคคล

ผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารของโรงเรียนนั้นจำเป็นต้องมีประสบการณ์ทั้งในด้านการบริหารและด้าน ศิลปะการเต้นดังนั้น ผู้บริหารควรมีวุฒิการศึกษาด้านศิลปะการเต้น มีประสบการณ์ด้านการสอน และด้านการบริหารสถานศึกษาด้านศิลปะการเต้นมากกว่า 5 ปี มีประกาศนียบัตรด้านการสอน ศิลปะการเต้นในระดับนานาชาติ นอกจากนี้ยังควรรู้จักเครือข่ายของบุคลากรด้านศิลปะการเต้น เพราะจะช่วยให้สามารถเข้าถึงบุคคล กิจกรรม เกี่ยวกับศิลปะการเต้นที่จะเอื้ออำนวยให้นักเรียนได้ เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เพิ่มเติมได้

ครู

คุณสมบัติครู

ครูของโรงเรียนแห่งนี้ต้องมีทักษะในด้านการเต้น หรือความรู้ในด้านการสอน ศิลปะการเต้นซึ่งวัดได้จากการมี มีประกาศนียบัตรด้านการเต้น มีประกาศนียบัตรด้านการสอน ศิลปะการเต้นในระดับนานาชาติ แต่การมีจิตวิทยาในการเรียนมีความสำคัญมากกว่า

ซึ่งจิตวิทยานี้หมายถึง การเข้าใจในธรรมชาติของเด็ก ความสามารถในการจูงใจ และกระตุ้นนักเรียน การจัดการความเครียดของนักเรียน รวมถึงความสามารถในการถ่ายทอดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยโรงเรียนอาจจะเชิญบุคคลด้านศิลปะการเต้นจากภายนอกมาให้ความรู้กับนักเรียนเพิ่มเติมบ้างเป็นครั้งคราวก็ได้

การพัฒนาครู

ครูของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ในการพัฒนาครูนั้นจะเป็นการเน้นให้ครูสอบวัดระดับคุณวุฒิด้านการเต้นกับสถาบันในระดับนานาชาติ และการเข้ารับการฝึกอบรมจากภายในและภายนอก

การประเมินผลงานของครู

โรงเรียนสอนศิลปะการเต้นจำเป็นต้องมีการประเมินครูของโรงเรียนอยู่เสมอสม่ำเสมอเพื่อให้ได้ทราบถึงข้อจำกัดของครูแต่ละคนและช่วยเหลือให้ครูพัฒนาตนเองได้ดีขึ้นได้ โดยการประเมินครูนั้นวัดได้จาก ผลการเรียนของนักเรียนเป็นหลัก รวมถึงการสอบปฏิบัติการเต้นของครูแต่ละคน รวมไปถึงความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมของครูแต่ละคน

การบริหารงานทั่วไป

สถานที่ตั้ง

โรงเรียนตั้งอยู่ใจกลางเมืองหรือรอบนอกเมืองก็ได้แต่หากอยู่รอบนอกเมืองจำเป็นต้องมีหอพัก ทั้งนี้ในการเลือกสถานที่ในการจัดตั้งโรงเรียนต้องคำนึงถึงการคมนาคมคนสะดวกและมีความปลอดภัยในการเดินทางเป็นหลัก ทั้งนี้โรงเรียนควรจะมีความสะดวกไม่พูกพล่านและมีพื้นที่กว้างขวาง

สิ่งอำนวยความสะดวก

สิ่งสำคัญประการแรกคือห้องเรียน โรงเรียนจำเป็นต้องมีห้องเรียนเต้นที่ได้มาตรฐาน เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีขนาดใหญ่กว่า 100 ตารางเมตร ลักษณะของพื้นไม้ที่วางบน

คานตรงให้มีอากาศอยู่ข้างใต้ มีคานให้จับโดยคานมีขนาดเหมาะสมกับมือของนักเรียนโดยวางสูงจากพื้นห้อง 80 – 100 เซนติเมตร มีผนังที่เป็นกระจกเงา 1 – 2 ด้าน โดยกระจกมีรอยต่อน้อยที่สุด เพดานสูงไม่ต่ำกว่า 3.5 เมตร สำหรับอุปกรณ์ภายในห้องประกอบด้วย เครื่องเสียง และ เปียโน

นอกเหนือจากห้องเรียนต้นตามปกติแล้วจำเป็นต้องมีห้องเรียนนอกเนกประสงค์ซึ่งเป็นห้องเรียนที่สามารถปรับเปลี่ยนได้เป็นทั้งโรงละครขนาดย่อม หรือใช้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือปรับเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้อย่างเหมาะสม

สำหรับห้องเรียนวิชาการ อาจจะใช้เพียงเก้าอี้ฟังบรรยายจำนวนเท่ากับจำนวนนักเรียนในชั้น (ประมาณ 25 ตัว) มีอุปกรณ์ด้านสื่อและทัศนูปกรณ์ ได้แก่ เครื่องเสียง และเครื่องฉายภาพ ติดตั้งให้เรียบร้อย

นอกเหนือจากห้องเรียนแล้วนักเรียนควรมีตู้เก็บของส่วนตัว เพื่อใช้ในการเก็บของต่าง ๆ เช่น ชุด กระเป๋า รองเท้า สำหรับการเรียนต้น

นอกเหนือจากนี้โรงเรียนจำเป็นต้องมีโรงละคร ที่มีขนาดมาตรฐาน มีเวทีกว้าง 12 เมตร ลึก 10 เมตร มีปีกและกรอบเวที และโดยรองรับคนดูได้ไม่ต่ำกว่า 300 ที่นั่ง และควรมีระบบแสง และระบบเสียง ที่พร้อมสำหรับการจัดการแสดงด้านการเต้น รวมถึงระบบจัดเก็บภาพและเสียงที่ดีด้วย มีจอและเครื่องฉาย สำหรับการประชุม สัมมนา ทั้งนี้โรงละครจะต้องบริหารตัวเองได้นั้นคือ เปิดให้บุคคลภายนอกเข้าใช้โรงละครได้ เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาโรงละคร

นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่จำเป็น เช่น ห้องสมุดและห้องคอมพิวเตอร์ ห้องพยาบาลและ ห้องกายภาพบำบัด

นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วห้องพักนักเรียนก็นับได้ว่าเป็นมีความสำคัญ เพื่อให้ นักเรียนได้พักผ่อน หรือได้พูดคุยแลกเปลี่ยน วางแผนต่าง ๆ ซึ่งควรมีการตกแต่งให้มีความผ่อนคลาย

การบริการ

การบริการที่มีความสำคัญที่สุดคือ การรักษาพยาบาล ซึ่งมีความจำเป็นมากที่สุด นอกจากนี้โรงเรียนยังควรให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน เช่น การจำหน่ายอุปกรณ์การเรียน เช่น ชุดสำหรับการเดิน รองเท้า หรือเจลใสนิ้ว เป็นต้น รวมถึงการให้บริการอินเตอร์เน็ตไร้สาย นอกจากนี้ยังถึงการให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน เช่น การจัดหาทุนการศึกษา ในส่วนของเรื่องการเจ็บป่วย นอกจากห้องพยาบาลแล้ว ยังจำเป็นต้องมีการประกันอุบัติเหตุ กลุ่มแบบนักเรียนและบุคคลที่สาม และนักกายภาพบำบัดด้านการเดิน